

Universitätsbibliothek Wuppertal

C. Valerii Flacci Setini Balbi Argonauticon Libri IIX

Valerius Flaccus Setinus Balbus, Gaius

Lipsiæ, Anno M.DC.XXX

Ludovici Carrionis Brugensis castigationes

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1194](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1194)

LUDOVICI
CARRIONIS BRU-
GENSIS CASTIGATIO.
NES IN PRIMUM LIBRUM
VALERII FLACCI.

SI Cymeæ, omnes legunt: Si Cumee, quod verbum non temerè rejecissem, nisi me veterum librorum consensio aliò impulisset. Nam & in 6. *Aeneidos Virgiliana*; Talibus ex adito dicis Cumea Sibilla. & in *Ecloga 5. ejusdem*. Ultima Cumei venit jam carminis ætas. Codices ad unum omnes calomo exarati scriptiōnem Græcam in vocabulo Cymeus retinent, nisi quòd in alio quodam Cimei more Latino scriptum reperi. Huc adde, quòd in tribus libris veteribus Isidori, ubi posterior ille Virgilia versus citatur, non aliter quam Cymæus legatur: cum tamen alias, idem Grammaticus vocem, Cumeus, non recitat, quare & hic & apud Virgilium, antiquitatis rationem habendam existimo.

Namq; potest Variant hic & rypis excusi & talamo exarati codices; quorum hi, potes; illi vero potest; nonnulli potens habent. Si potes

Nn

recepte-

receptis, sensus erit; Fave, namq; potes: sin verò potest, referendum erit ad Domitianum: & id verisimilius est, putavi aliquando legi posse (quod tamen à veteribus libris abest.) Namq; potest, Solymoq; nigrantem: quam conjecturam cum cuidam amico ostendissem, is ut suam in sua Conlectanea retulit.

Ille tibi. Ita codex manuscriptus: alii, illa tibi, cod. verò utraq; lectio recedit. Nam, ut Grammatici meminere, sepè non ad vocem, sed ad rem fit relatio, sic infra:

fratrisq; parenti
Progeniem, divimq; minas: hunc nam foro
regi

Exitio, &c.

Que post me alius in sua Conlectanea pro suis coniecit.

Elice, vet. cod. Helice, quam lectionem, quid in omnibus veteribus monumentis constantem reperiri, retinendam censui.

Et sydon, vet. cod. Et sydon. Invento autem antiquos hac littera frequenter pro i, frequentius etiam pro v, usos esse. Sic supra, Cymex, pro Cymex: & Idymen, pro Idumen. Sic Chiron & Chyron, Phrixus & Phryxus, lacrymæ & lacrimæ, scriptum observavi: qua in re veteribus libris adherendum censeo.

Hæmoniam ita liber calamo exaratus. Alii, Amoniam, prior scriptura magis cum antiqui-

ate congruit. Aliquando etiam sine Diphthongo scriptam comperio.

Frenabat. sic vet. cod. nec aliter omnia vetustatis monumenta.

Illius omnes. quidam amnes, reclamante & scriptorum & vulgari codicum fide legendum affirmant: ego, cum hac lectio tolerari possit, nolim aliud verbum ex ingenio substituere; tamen si locus hic mihi suspectus est.

Clausus hiatu. ita vetus cod. reliqui omnes, Clusus hiatu.

Tranquilla tuens. Sic hunc locum mutavi ex auctoritate libri manuscripti, non quod legebatur, tranquilla tumens, plane absurdum erat: quia in sententia etiam Turnebium posterius fuisse video.

Annue, daq; animum. ita vet. cod. Lugdunensis verò, Parisiensis verustior, Parisiensis recentior, Venerus, M. Fontii, Argentoratensis (uis enim impressis in hoc castigando usus sum) legunt, datq; animum, male.

Audisti, aufugerit. Sic in libro manuscripto: in aliis omnibus, audis, effugerit, prius malo.

Meque assiduis. Ita vet. cod. omnes autem: vulgari:

Laceta assiduis namque illius umbra. In hac vetusti codicis à vulgata lectione discrepantia, cum lectori suum iudicium reliquissim, quidam nuper in Conlectaneis suis priorem scriptu-

rae veteri meo libro (quem tamen nusquam nominat, sed ut suum adducit) desumptam, pro nova attulit.

Dabat hesternum. Cur hesternum vocat? an quod pridie missa venenis miscuisset? an externo legi debet, quod liber manuscriptus agnoscit?

Inmania. Ita vetus codex, ut immensus, immensis, & his similia, quae suo loco annotabimus.

Sic tandem. Monuerunt jam pridem alii non legendum hic sectantem, quam lectionem hodie scripti libri, Bononiensis, & omnes denique vulgares retinent: sed sic tandem, hoc est quin verum sit, nemo sanus dubitaverit, (neque enim quid ex alio sensus elici possit, satis video,) optarim tamen eam lectionem ab antiquo aliquo exemplari confirmari.

Aut curru ut omnibus vulgatis in libris locus hic corruptus est: quidam pro credirus, legunt Triptolemi, sine ullo sensu: alii aliter: aequè tamen vitiosè hæc autem germana & vera lectio est: aut curru ut saxos, &c.

Sola animos. vulgati omnes, animum.

Animi inceptum. ita vet. cod. alii, animi incertum. Sic Terentius Hecyra: Fecit animi ut incertus forem. Sic apud Lucretium: Nec me animi fallit. Sic apud Comicos: Excrucior animi. Talis etiam horum verborum variatio est in illo Vergilii lib. 6. Quale per incertam lunam, cum nonnulli libri incertam, alii inceptam habeant.

Ethe-

Æthera cæruleum. Sic liber calamo exaratus: reliqui omnes. Æthere cæruleum quaterer cùm Juppiter imbrem. quod aperte suppositium est. Admirabilis autem est omnium veterum librorum, quos hætenus videre licuit, error; si modò error dicendus est, quòd præter, non imber, scribant. cogitet lector.

Thespiaca ad. Vulgati ad unum omnes, Thespiaca & male.

Exit in umbras. Sic hunc locum mutavit Sabellicus. In eod. vet. & omnibus vulgatis legitur, exit in undas. quòd propter summam librorum consensionem rejicere non potui.

Omnis avert. Bonontensis, Venetus, & calamo exaratus, omnis avert: alii, omnis abit. prius magis placet.

Forma vet. eod. Fama: quòd malo.

Hos stimulant. Inepiè in vulgatis exemplaribus legitur, hos stimulat. neq; enim ad Junonem, sed ad Faunos referendum est: sic & liber manuscriptus habet. & ubi alii limine, ibi lumine; ubi illatis, ibi elatis legendum est.

Arcadio. vet. cod. Archadio: & supra, Archas, & ubiq; aliàs.

Cujus armata. quidam causantur heptimerin: vetus cod. cujus flammata. Si quis tamen malit legere, armata. eo quòd magis esse Pœticum. & propius ad illud Virgilianum; ferroq; armare venenum; accedere videatur, cùm illo non decrevi contendere.

Velit ille. *Quaedam exemplaria, velut ille, vetus verò Parisiense & manuscriptum, velit ille, ut ut legeris, sensus est apertus.*

Dextera nondum. *Vet. cod. dextera nondum, disjunctim, & ita scribendum esse etiam alii docuerunt.*

Inviti torfisse. *Licet maximam vim habeat, quòd se vel invito Jove, Juno fulmen torturam fuisse jactet; magis tamen, nescio quo pacto, mihi placet, si legatur invicti, cum veteri codice: quanquam alia etiam lectio contemnenda non est.*

Hunc quoque. *Omnes libri, præter Parisiensem & veterem codicem, hic vitiosi sunt, legentes Nunc quoque, pro Hunc quoque, id ex affinitate literarum evenit.*

Lamna. *Quidam nuper in veterib. libris semper Lamna, non Lamna, legi admonuit. Ego contra nunquam Lamna, sed semper Lamna invenio.*

Ut longo, ita vetus cod. alii, longè, prius placet.

Hic sperata sedens. *Vet. cod. Hic insperato. Si cui tamen prior lectio magis arriserit, per me ea fruatur licet; dum modo quod sequitur, Corripit, illa sedet, malit, quam Corripuit, filet hæc. Ego sanè suspicor verbum sedet ab imperito nescio quo legente, Hic insperata, è tercio versu huc translatum esse.*

Dotoq;. *Videndus hic Jo. Pierius in nonum.*

Vir.

Virgili *Aeneid.* & legendum cum *vet. cod. lata-*
taq; fluctu: non cum vulgatis, jaetataq;.

Viridiq; thorus. hanc lectionem liber cala-
 mo exaratus, & pleriq; veteres recipiunt, & ma-
 gis mihi probatur, quam alia illa, viridi totus,
 tametsi non ignorem, olim in nuptiis ignes ex lau-
 ro virenti fuisse adhibitos.

Rhœtus. *Vet. codex, Rhetus.* Turnebus pu-
 tavit non solum hic, verum etiam in omnibus aliis
 Poëtis legendum esse Rhœcus, idque ex *Aliani*
varia historie lib. 12. cur ego contranitenibus o-
mnibus veteribus libris non assentior, & citius in
Aliano, quam in infinitis ferè Poëtarum locis vi-
tium esse concessero, idem tamen aliquando Pierius
ex Interprete Callimachi suspicatus est.

Atracia. *vetus cod. Extracta, malè.* Nam Hip-
 podamia etiam Ovidio *Arrasis & Atracia ap-*
pellatur.

Hac Peleus. *ita vet. cod. alii.* Hic Peleus, hic
 ense furens, *que lectio an melior sit, videat le-*
ctor.

Peragit Clanis Actora. *Variè hic locus legi-*
tur, nec sat scio an ullo in libro non vitiosè. Aldi-
num exemplar habet, Peragit Clytus antora;
reliqui vulgari codices, Peragit Clarus Antora.
vet. cod. ut excusum est. Sed has de re latius in no-
stro, quem in hunc Poëtam scripsimus, commen-
tario.

Acclinisq; *ita legendum manuscripti libri*

docent, nec ferè aliter omnia antiquitatis monu-
menta habent.

Num sciviet. *Quidam libri, Nunc sciviet. Alii, non sciviet ut Sabellicus legit: codex vetus, Nunc sciviet, quod placet.*

Fixam gerit. *ita vet. codex. alii omnes, fixam erigit. certè plenior oratio est, si gerit, quam si erigit, legas,*

Pelagum quantos. *Omnes ferè nostri temporis Grammatici, dum asserunt pelagus virilis esse generis, hac falsa Valerii auctoritate suam, fulciunt opinionem, cum tamen in vet. cod. legitur, Pelagus quantos, nec apud alios aliter reperiam.*

Quas referam. *ita omnes vulgari: vetus verò eod. Quam referam.*

Fraternæ si des accedere. *Hunc versum, alii aliter legunt. Ego sanè lectionem, quæ mihi maximè Valeriana videbatur, elegi,*

Thetidiq̄ue juvenum. *Vetus cod. juven-
cam. Hoc tamen si & Turnebus (quem omnium
Gallorum doctissimum fuisse, Adversaria nuper
edita facile convincunt) & ego admonueramus;
alii tamen vi novum & à nemine antiq̄a obser-
vatum, è veteri meo libro in sua Conlectanea re-
tulit.*

Mens tamen. *ita vet. cod. & antiquiores ex-
cusi: alii verò, Mens tumet. quam Fugentini
emendationem esse suspicor.*

Longa Minyas, *ita vet. cod. Alii. vates Mi-
nyas.*

IN VA
nyas. Nec est
per scriptum
Pallore
uterg. Parvif
Moni
geretur. pra
pernoscer
in versu Ti
Illa sacra
Retu
quos ita lo
Illa sacra
Retu
Nec vir
ram & v
Rettulit è
Nam si v
tes oracula
manu puer
divinatione
versabantur
eodem spect
Sepe ill
Aera p
aera pin
Quan
Quantis
Procu
Alii, oste
Omni

nyas. Nec est dissimulandum, in veteri libro semper scriptum esse Ninia, non autem Minya.

Pallore viris. sic liber calamo exaratus, & uterq; Parisiensis. Alii omnes, Pallore oris.

Monitu pernoscere. Sabellicus, cum hic legeretur, pernoscere omina censuit legendum, pernoscere omnia, inepte. Simile quoq; vitium in versus Tibullianos irrepfit.

Illa sacras pueri sortes ter sustulit; illi

Rettulit è trivis omnia certa puer.

quos ita lego:

Illa sacras puero sortes ter sustulit, illi

Rettulit è trivis omnia certa puer.

Nec virum doctissimum, qui contempta & veterum & vulgatorum librorum auctoritate legit, Rettulit è trinis omnia, audiendum existimo. Nam sive loquatur de loco, ubi dabantur per sortes oracula, in Fortune templo. (Sortes autem manu pueri versabantur, ut est apud Cicer. 2. de divinatione lib.) sive significatur locus, ubi sortes versabantur ad Lunam; lectio convenit. Fortè eodem spectat versus Propertii lib. 1.

Sepè illa immerite causata est omina luna.

Aëra pennis. ita vetus codex: reliqui omnes, aëra pinnis.

Quandoq; datur. Aliter vulgati, nimirum, Quantisque datur, male.

Procul ostentabat. Vet. cod. ostendebat. Alii, ostentarat.

Omnibus inde via. sic vulgati. Verus cod

inde magis. *Sic infra, ubi alii, deduxere, ibi
vet. cod. diduxere, atq; ita ferè ubiq; legitur.*

*Cœperat à gemina. Hanc lectionem veteris
cod. servavi, remittentibus Sabellico & Gifanio, qui,
discedere, legendum putant. Carminis autem
sententiam alibi ostendam.*

*Nequiquara. Vocem hanc cum alii Lucretio,
alioq; auctoribus restituissent; ego quoq; primus
Valerio multis in locis ex vet. cod. reddidi.*

*Chaoniiq; vides. Hunc versum, qui in omni-
bus libris hactenus excusis illum sequitur, fidens
superisq; mihiq; huc transferendum curavi
sequutus veterem cod. Miror certè neminem id
animadvertisse, ne ipsum quidem, qui hos versus
propè casitus præterit, interpretem.*

*Incertus. Alii legunt, i certus; vetustiores,
incertus, quid si legamus, i incertus?*

*Mitte metus. ita vetus codex. Vulgati omnes,
Mitte manus, per manus, manuum in cœlos ex-
tensio significatur.*

*Hærent. ita vetus cod. & omnia antiquitatis
monumenta, non sunt ergò audiendi, qui propterea
quòd heres & hereditas sine Diphthongo scri-
bantur; etiam hæreo ita scribendum putant.*

*Obruat Ideam. Alii obruit, prius elegan-
tius iudico.*

*Raucos ad litoris. ita vet. cod. Alii, paucos
ad litoris, ut inter se opponantur paucos &
quotiens; mihi tamen vetusta lectio magis pla-
cet.*

Pon-

IN VA
Pontumq;
ontumque
rado plerique
Grammatici
omnia, qui
omnium hacten
ponit: nunc v
cod. lectione or
Cratera
regio vindi
Mimantem
lice dissolvi.
Georg.
Bacchus &
Centaurus
Et magno
Levitore
scripsit, sed cur
hac in parte s
qui legunt
& Pholus illi
hanc fuisse ex
pro Pholus
uebantur. Sa
umfator pro
sulphur, to
qui non f, sed
meo codice f
iteraf, & f

Pontumque polumque. Omnes vulgati, Pontumque Cretamque. In quo versu explicando plerique minorum gentium, ut ita dicam, Grammatici insigniter alucinati sunt, quorum somnia, quid attinet, commemorare? cerè nemo omnium hæctenus ex hac difficultate se expedire potuit: nunc verò apertus est sensus, & cum veteris cod. lectione omnino conveniens.

Cratera minantem. hic etiam nodus fuit egregio vindice dignus; cum alii Nysantem, alii Mimantem, legerint: quem adjutus à veteri codice dissolvi. Est autem imitatus Virgilium lib. 3. Georg.

Bacchus & ad culpã causas dedit; ille furentes Centauros leto domuit Rhetumq; Pholumq;
Et magno Hylaum Lapithis cratere minantem.

Leviore Tolum. Sic libri vulgati & manuscripti, sed cum nusquam de Tolo legatur, libenter hac in parte subscribo Sabelico & cod. Lugdunensi, qui legunt Pholum: præsertim cum & Æson & Pholus illi bello interfuerint. Originem vitii hanc fuisse existimo; cum scriptum esset, Fulus pro Pholus. (veteres enim promiscuè f, & ph, utebantur. Sic enim in Paudectis Florentinis triumphator pro triumphator, sic infra sulfur pro sulphur, forcus pro phorcus legitur) fuerunt, qui non f, sed t, esse arbitrarentur. (Nam in veteri meo codice, forma hujus literæ quàm simillima est literæ f.) & Folum in Tolum permutarunt.

Tot-

Tollere remo ita omnes tam prelo quam calamo expressi libri: & sic infra etiam locutus est. Turnebus tamen putavit legendum, Pellere remo; quod non temerè admiserim.

Deis ut dent nostro. Basiliensis editio cum aliis excusis, Deis video nostro. Alii illum ineptum sonum vitantes legerunt, Deis videam nostro, sine ullo sensu, melior est lectio vet. cod. vota Deis ut dent, ait enim tale, quid se à Diis optasse, & optatum tulisse.

Solverat amplexu. ita vet. cod. Alii omnes, Morantis solverat amplexus.

Cristatus gemino. Cur Valerius Cometam, Creteum, ut vulgati omnes, aut cur Cleveum, ut Maserius alucinatur, vocat? certè non video, quare servari vet. codicis lectionem. Si quis alteram priorum malit, & solidam rationem attulerit, cum illo non pugnabo.

Iphitus. Male Lugdunensis, Argentoratensis, & Parisiensis, Iphirus; cujus nec Apollo jus, nec Orpheus, nec ullus deniq; alius Poeta meminit. Hic verò Naubuli filius fuit: sic enim vet. codex, non Naubolum vocat.

Sudantem pondere. cum in utroq; Parisiensis & Veneto legeretur, sudantem, vitio librarii Argentoratensis irrepfit, fundantem. Id observans Gryphius, & qui eum secuti sunt, temerario quodam castigationis genere substituerunt, fundantem pondere, quod jam omnibus vulgatis codicibus turpissimè inhaeret.

At fra-

IN VA
At frater

Maluit

Cui ver sui vi

qui legendum

quam quid si

intelligere, n

sequor. V

cro, & c qu

Hic vari

res. Sic infi

des. ubi on

Inclitus

elytus. qu

nate, qua la

biur.

Hinc B

Hinc Bure

ton, ubi ven

Ter qua

mplaria,

quater; m

poeticum v

si à veter

marer.

Phlias.

Pelyas. n

pelonio an

de utroq; n

Portat

At frater. *Vulgati omnes, At frater plenior annis,*

Maluit Anchæos vellus cōtingere Phryxi, Cui versui vitium subesse suboluit etiam Turnebo. qui legendum putabat, Maluit Anchæo. quamquam quid sibi hic vellet Poëta, parum visus est intelligere, nisi ego ejus interpretationem parum assequor. *Vet. cod. plenior actis Maluit Anchæo, & c. quod aperte verum est.*

Hic vatis. *ita vetus cod. Alii omnes, Hic vates. Sic infra vet. cod. palla imos ferit ima pedes. ubi vulgati, palla imos ferit alba pedes.*

Inclitus. *sic liber calamo exaratus. Alii, inclutus. quidam etiam, inclutus, eadem varietate, qua lacrumæ, lacrymæ, & lacrimæ, scribitur.*

Hinc Butes Actæis. *Aliter omnes vulgati, Huic Butes Attæis. Sic infra, ubi alii Himeton, ibi vetus codex, Himeton.*

Ter quater. *Etsi quotquot vidi antiqua exemplaria, hoc in loco consentiant legendo, Te quater; minus tamen & mihi & doctioribus id pœticum videtur: & ter quater, legere malim, si à veteri cod. aliquo has in opinione confirmarer.*

Phlias. *vet. cod. hic mendosi sunt, qui legunt Pelyas. neq; enim is inter Argonautas aut ab Apollonio aut ab Orpheo recensetur; cum Phlias ab utroq; nominetur.*

Portat calataq;. *Vulgati omnes, portat celerac-*

ler aëra : *Maserius*, celer insita : *Vetus codex* portat calataque, *optimè*.

Sed non Iphi. Nam is in bello, quod *Ectes* contra fratrem gessit, occubuit, ut dicitur libro septimo, ubi *Jason* queritur eum occidisse. Quodque meus (inquit) vestris pro mœnibus Iphis. Plerique, inter quos *Philippus Eugentinus*, putârunt legendum, sed non Iphitus. (sic enim omnes codices, præter *Parisiensem* & calamo exaratum, habent.) nec viderunt se syllabam natura brevem, constituere longam. Antiquior *Parisiensis* legit, sed non *Typhi tuis*, quod ut hîc recipiamus, non video sanè, quo modo in carmen septimi libri jam citatum admitti possit.

Felices. Ita *vetus codex*, & omnia antiquitatis vestigia.

Ah quotiens. Etsi communis etiam doctorum sententia recepit hodie, ut toties & quoties scribatur; magis tamen me veteres & libri & Grammatici movent: ut totiens & quotiens scribendum censeam. *Victorinus* enim ait, quedam Adverbia cum n, scribenda esse, ut totiens, quotiens, & Caper; sine n, inquit, scribenda sunt, millies, centies, decies. Totiens & quotiens cum scribuntur, cum n, scribenda sunt.

Gereſto. sic legendum: non, ut pleriq; vulgati habent, *Geraſto*. Vide *Strabonem* libr. 10. *Metamorphosin* libr. 2. *Solinum*, cap. 29.

Fissaque fluctu. Ita omnes libri vulgati, præter *Ma-*

ter Maserium & librum Parisiensem, qui legunt, fixa q; fluctu. *Vet. cod.* Fessa q; lucta, prima lectio maximè placet.

Concludere. *Vetus cod.* conducere, quod verbum nescio an satis huic loco conveniat.

Arcadio. Hic iterum Archadio scriptum inveni, sanè multis locis in veteri cod. aspirationem observo, que à vulgatis abest. sic Hagnia des pro Agniades, sic Archanum pro Arcanum, quod verbum in omnium scriptorum verustis libris tam frequenter ita scriptum est, ut parum absit; quin eam scripturam planè retinendam esse commendam. Sic semper Acastum pro Acastum, & infra Chalpen pro Calpen, & choruscus pro coruscus, nec dubito, quin multarum litterarum usus nobis adhuc incognitus sit, qui tamen paulatim apparet.

Complexus pectore. *Vetus codex,* complexus pectore. prius magis placet.

Rapuit pavidò. *Vetus codex,* & uterq; Parisiensis hanc habent scripturam: recentiores verò, Rupit pavidò, inepte. Simili comparatione alibi usus est Virgilius.

Pulcherrima Graiùm. Pulcher antiquiores eum aspiratione scripsisse, non solum omnes libri, quos hactenus videre contigit, sed etiam Grammatici testantur: sic enim Valerius Probus, Tria nomina Latina post c, aspirationem acci-

accipiunt, Lurcho, Pulcher & Orchus. Et Servius tertio Georg. Tria veteres habebant nomina, in quibus c literam sequeretur aspiratio, Sepulchrum, Orchus, & Pulcher: è quibus Pulcher tantum hodiè recipit aspirationem.

Annuat. Sic vetus codex melius, quam omnes vulgati, Abnuat. nam eum non solum admisit, verum etiam filia dignatus est conjugio. Unde dicitur; Videt è grata nunc stirpe nepotes, ita enim liber manuscriptus, non ut alii, Videt è Grata tamen si utrumq; recipi possit.

Hac mihi ut hinc. ita vetus cod. Alii omnes, Hinc mihi cur. prius malo.

Et Tanaim. Sic constanter vetustiores editiones, & liber calamo exaratas: alii. Et Tanai, sed ex conjectura, non ex rei veritate.

Animæq; parentum. hæc est lectio libri manuscripti: vetustior Parisiensis, Animæque parentum. hinc recentiores. Animæque perceptum.

Dona ferat. Lugdun. Damna ferat. Quæ scriptura mihi quidem non paulo magis quam altera illa placeret, si vetustate niteretur, sic infra pro eo, quod omnes vulgati, quæ classe. vetus habet, qua classe, & pro Asiam concedere, vetus codex. Asiam concidere: quod propter brevius minus syllabæ spacium non audeo recipere.

Summa movebo: Experiar. Vulgati omnes.

Sum-

Summa movendo experiar. idem utraq; lectio significat.

Me primum. Horum versuum intricatissimus fuit ordo, tum propter lectionum variationes, tum propter distinctiones & interpunctiones; ut taceam perturbatum sensum, in quo eruendo quidam mirum in modum se torserunt. sic enim ferè antea legebatur:

mea primum regia mundo
Japeti post bella trucidis, Phlegrag; labores
Imposuit: durum vobis iter & grave cæli
Constituit.

hæc autem, quam excudendam curavi, mihi videtur esse vera & distinctio & lectio, idque assensiente ver. cod.

Motusq; niger. *Vet. codex*, motoq; niger, & totiens demissa, ubi vulgati, totidem.

Pyragmon. Sunt, qui malint scribere, Pyragmon & cygnus, quam Pyragmon & cygnus, tum tamen aliter veteres libri habeant, & in multâ dictionibus c. pro g. positam esse, ut inquit Scaurus, mirum non sit, quam literam non fuisse diu apud Latinos, inventam verò à Spurio Caribilio nova forma idem Scaurus & Victorinus, teste Pierio, asserunt.

Latumq; profundum. Qui hanc lectionem veteris cod. non intellexerunt, maluerunt conjectura usi legere, Latiumque profundum, forte, altumque profundum. Altum enim pro mari apud hunc Poetam & Virgilium frequens est, nisi

profundum pro eodem accipias; ut infra: Pater ipse profundi. Et apud Clodianum:

Inventa secuit qui primus nave profun-
dum.

Et alias sepè. nam prima lectio prorsus absurda est.

In monte chalybs. Sic liber calamo exaratus: alii, montemque chalybs, ineptè. Erroris origo ad verborum transpositiones referenda est: cum enim scripserent librarii, monte inque chalybs, pro in monte chalybs, natum est verbum illud, montemque, quod possim in vulgatis extat. Sic Jacobus Reuwardus cap. ultimo. C. de testam. milit. pro tribunatum militum, eleganter restituit in tribunatu militum. Sic Jacobus Cujacius cap. penult. de bonorum possess. contra tab. pro eo, quod in vulgatis est effectum, in effectu legendum esse, acutè animadvertit, uterque sanè L. C. hac ætate doctissimus. Renardi autem nostri emendationem eò libentiùs attuli, quòd eam in duobus manuscriptis libris liquidò compererim, ita ut de lectionis integritate vix dubitari possit. Observandum est hic in veteri codice scribi calyps pro chalybs, aut certè calybs: quemadmodum in Pandectis Pisanis, optineo, opstringo, & similia.

Tollere harenis. ita vet. cod. & omnes antiquiores: Varronem tamen ab ariditate deduxisse, testis est Servius.

Pup-

Puppis in obliquam. *Hæc est lectio veteris cod. Alii habent: Puppis in obliquum, resonos latus accipit ictus.*

Antennaque. *Sic liber manuscriptus & alia antiquitates, nec placent Grammatici, qui dictum putant, quod ante se habeat antennem, quasi antenna, scribendum sit. Dicitur autem ab an, quod præscis circum erat, & tenendo: est enim id, quod Carchesson nominatur.*

Terras spe pelagi. *Qui sic legunt, amaram quandam insultationem esse existimant: alii verò, pro quibus vet. cod. facit, linquite terræ spem pelagi, addentes iis, qui mare ingrediuntur, nihil præter mortem obversari debere, quandoquidem ea non majori quàm unius asseris interstitio à navigantibus absit; temerarium itaque esse, in mari terras cogitare.*

Aspectu in misero tota cum. *ita vulgo. & sunt, qui heptimimerim excusent. At ego libentius legerim, ut vetus cod. habet, & excudendum curavi.*

Tendunt simul. *hæc mihi optima lectio visa est, tamen si liber manuscriptus haberet, ab Eolia tendunt simul æquore portæ. judicent doctiores.*

Socer erigit. *In quibusdam operarum incuria legitur, socer exigit, pessimè.*

Heu luerim. *Ita legendum esse, non ut vulgari omnes habent, hæc luerint. satis patet ex sequen-*

ri, tua numina rector, Jam fuerint meliora
mihi, nam dux pro suorum salute & incolunitate
solicitus, quicquid periculi aliis incumbit, sibi id
deberi censeat.

Pascet honos. Variè hic locus legitur: in ve-
rustioribus excusis, pascit honos; recentioribus,
pascat honos; vetus cod. pascet honos.

Stas pater. Vet. cod. stat pater, quod tamen
alia manu depravatam fuisse videtur. sic vetust.
cod. tantus nostras. ubi vulgari, tantum no-
stras.

Dextræque sequuntur. Ita legit Philippus
Eugentinus: que lectio non displiceret, si vetus ali-
quis codex eam probaret: in recentioribus excu-
sis est, dextræque sequentum, quo modo etiam
legendum putavit Turnebus: in vetustioribus ve-
ro & manuscripto codice, dextraque sequen-
tum, quod retinendum esse ex meo veteri libro
rectè nuper quidam in suis Conlectaneis monuit;
non tamen ea id ratione, qua ille faciendum puta-
vit, nempe quod veteres multa in a. produxerint,
que nos brevia constituimus. Nam exemplum il-
lud Prudentii, quod ex libro primo in Symma-
chum adducit, planè huic nostro simile, & ita ut
ille legit, legendum est. Mimica ridendaque suis.
nimirum propter vocem enclericam. Alia, que
affert, huc non faciunt, sed de illis alias.

Inscia. ita vetus codex: alii, manus anxia.
utrumque convenit. Et infra, Dædalus ora profi-
liit: vulgari, Dædalus Ida profiluit.

Cortina sic vulgati. vet. cod. Gortina. Sed de harum litterarum similitudine latius & diximus & dicturi sumus.

Fusus humo. Hanc lectionem & scripturam certam esse, cum antè legeretur, fusus humi, persuaserunt mihi infiniti ferè veteres libri Virgiliani: nam primo Aeneid. in illo, Quàm septem ingentia victor corpora fundat humi: humo, non humi, in omnibus antiquioribus exemplaribus scriptum est, quod nec Pierius dissimulavit, qui eam tamen scripturam admittere verèbatur, quid? quod ita etiam illud lib. 5. ejusdem: Cæsis ut fortè juvencis.

Fusus humo, ubi alii humi, alii humum habent, legendum ex tribus vetustissimis libris didici? quam loquendi rationem Valerius videri poterat imitatus esse, & ita planè habet vet. cod. meus.

Natiq; Lycurgum. Vetus cod. Ligurgum, quomodo etiam in sexcentis ferè vetustis libris, Virgilii, Horatii, Prisciani, Senecæ, & aliorum scriptum est, quare eam scripturam retinui, ut hoc loco verissimam: & verisimile est alios id post me etiam observaturos.

Melius pranosceret. ita vet. cod. alii, pernosceret.

Phlegetontis operti. Sic legendum coniecit Turnebus, cujus conjecturam vet. cod. meus probat.

Eolus antris. Omnes vulgati, Eolus arvis.

Liber calamo exaratus, Æolus antris, quod melius convenit cum epitheto secretis.

Quam multa leo. Qui hic putarunt legendum,

*Quam multa leo cunctatus in arta
Mole virum, rictumq; genasq; & lumina
pressat. facile convinci possunt, si auctoritas veterum codicum omnium obijciatur, quibus illi ipsi ita religiose adherere solent, ut vel errare cum illis, quam cum vulgatis bene sentire, malint. Porro quod ad scribendi modum attinet, Valerius Probus, Artus pro Angustus, & Artus pro membris, sola declinatione, non etiam scriptura distinguit.*

Talia per lacrimas. Sic omnes typis excusi: at exemplar manuscriptum, Talia per lacrimans. Quod verbum, cum nondum alibi invenissem, huc etiam non admisi: nisi forte litera n, interjecta sit, sicut in vicensimus, octogensimus, trigensimus, & similibus factum esse, ex Pandectis Florentie renatis facile apparet.

Ævi rudis. Vulgati, rerum rudis. Sic infra dicit, rudem sub limine rerum.

Niger avehit. Aut Charontem non ante carmen magicum decantatum avehere umbras; nisi quis secutus recentiores, legat, niger advehit, & interpretetur, non ante magicam incantationem Charon advehit umbras, ut ex iis cognoscatur, quod lubet, quod non placet.

Incondita leti. sic vet. codex. Alii, incognita leti.

Quis

Quin fida manus, quin. *Vehemens & dira est hæc detestatio: nam magnam vim habet repetitio illa, quin, quin; majorem certè, quam si legas cum omnibus vulgatis libris, quem fida manus, quem; sine ullo commodo sensu.*

Rebusq; abscissa. *Hic locus nescio, quo modo oculos meos in priore editione subterfugerat: eum itaque Turnebus pulchrè restituit: nam & vetus cod. ita habet. Post quem tamen alius in suis Conlectaneis hanc emendationem magno clamore sibi vindicat, que hæc impudentia est?*

Victam si voluere molem. *Post hunc, versus aliquis desiderari videtur. In vulgatis legitur: Fata velint, si summa dies subverterit orbem.*

Sed eum uterq; Parisiensis, Aldinus, Bononiensis, & quotquot sunt Argentoratensi vetustiores libri, ignorant. Itaque non immeritò suspicor Eugentini esse, qui & alia sua carmina sub castigationis titulo huic Poète inferfit. Vetus codex:

Jupiter, & primæ velit omnia reddere massæ.

Sed, ne quid dissimule, margini adscriptus est, ita ut jure de ejus fide dubitari debeat, atq; adeò neutrum Valerii esse Jovem lapidem jurarim.

Maneat Pelyan. *Sic supra, Borean, lib. vet. habet, ubi vulgati Boream, hic Peliam.*

694 LUD. CARRIONIS CASTIG.
LUDOVICI CARRIONIS
BRUGENSIS CASTIGATIONES
in secundum Librum Vale-
rii Flacci.

Amque fretis. Male hic in omnibus
prælo excusis, legitur, Jamque freti, cum
vetus cod. habeat fretis, quo in casu sæ-
pè & apud hunc & apud alios Poetas
reperitur.

Templaque Piseæ. Turnebus in suis Adversa-
riis contendit legendum ex Apollonio, Tisseæ: ita
tamen ut paulatim à sua sententia desciscat, &
apud Orpheum, aut quisquis alius est eorum Ar-
gonauticorum, quæ sub Orphei nomine circumfer-
runtur, auctor, Piseæ, legi non dissimulet.

Intrantemque Amyron. Argentoratensis &
Lugdunensis, Intrantemque Myrin. Maserius,
Intrantemque Amyron. quam lectionem tenen-
dam censui. Est enim Amyros fluvius Thessaliæ,
in mare Egeum decurrens, cujus Apollonius post
Schyatton meminit. Litorea quoque urbs est, non
longè à Melibea sua: unde Centauri Amirei di-
cti sunt. Quid verò Myris aut Amyris sit, nec apud
Græcos, nec apud Latinos legi, nisi ita Valerius
Amyron vocarit.

Fretumque reversus. ita omnes vulgati. Vetus
cod. velumque fretumque reversum.

Exstruxit. ita liber calamo exaratus, quod
suadet compositionis ratio, teste Scauro Gramma-
tico.

Hor-

In VAL
Horror abe
at, recte dixit
roris corrump
tis legunt.
Neptunus
tum prius ma
Torquent
& draconis c
pœtam respice
tis, torquen
malit, torqu
ad id, quod
pectore fiat
dus erat, qu
deur.
Trux ille
gendum, eru
anes impleat.
tum librorum
quæ ab hac se
persus adscrib
Nuntur ille
Dextra seu
Lepa Pach
Degravat
Epelet, fl
Rupto so
Branensis,
Nullus in
16.

Horror abest. Cum sub Aetna Typhoeus ja-
ceat, rectè dixit Poëta eum à Phlegra abesse: unde
erroris convincuntur, qui, horror adest, cum vul-
gatis legunt.

Neptunus in alto. Sic vetus cod. Alii, in al-
tum prius magis placit.

Torquentemq; ignibus. Strabo Typhoeo,
& draconis capita & serpentinos pedes dat, quo
Poëtam respexisse dicet, qui hinc leget cum vulgar-
tis, torquentemq; angibus undas: qui verò
malit, torquentemq; ignibus undas, referet
ad id, quod dictum est, sacras revomentem
pectore flammam, per quas fulmen intelligo, quo
ictus erat, quæ commodior interpretatio esse vi-
detur.

Trux ille ejetat. Putant quidam potius le-
gendum, cructat, quam ejetat, eò quòd magis
aures impleat. Ego verò nihil lubens contra vete-
rum librorum consensionem moverim. Ovidius
quoq; ab hac scriptura stat, 5. Metamorph. cujus
versus adscribam.

Niitur ille quidem tentatq; resurgere sæpè:
Dextra sed Ausonio manus est subjecta Peloro,
Lava Pachyne tibi. Lylibeo crura premuntur.
Degravat Aetna caput: sub quo resupinus ha-
renas

Ejetat, flammamq; fero vomit ore Typhoeus.
Rupto sonuit. Male uterq; & Parisiensis &
Bononiensis, rupta sonuit.

Nullus in orbe. sic vet. cod. Alii, nullus in
ore. Oo 5 In ima

ore

Oo 5

In ima

In imo decidit Euro. Ita vulgati omnes, præter Basiliensem & Argentoratensem, qui habent imò decidit auro, inepiè. Vet. cod. in uno decidit Euro.

It tacitis. *Vetus cod. & tacitis ratis ocior horis. Impressi omnes, it tacitis ratis ocior auris.*

Nunquam conditur. ita liber manuscriptor. Alii, nunquam conditus, malè.

Terra fugæ. Hanc lectionem servavi ut vetustiore & meliorem alia illa, terra fugat, iudicet lector.

Ætheriæ nec stare. *Ætherius, non Æthereus scribo ex omnibus omnium bonorum auctorum vetustiss. libris, licet alii dicant in illis Æthereus legi.*

Pœnamque Baratri. Sic meliores codices & Virgiliani & Valerii Flacci: alii, Pœnasque Barathri. malè.

Vox inde repens. *Repens idem hic est, quod subita & repentina, ut apud Lucretium libr. 5.*

*At pater omnipotens irâ tum percitus acri,
Magnanimum Phæëtota repenti fulminis ictu.
Deturbavit equis in terram.*

Et Virgilium Æneid. 12.

*Quò ruitis? quòve ista repens discordia surgit?
Et apud Ciceronem Tuscul. 3. Ne me imparatum cura laceraret repens. Ut & Statium.
Thebaid. 7.*

Vocisq; repens singultus, apertum

Inter

IN VA
Interclusio
Sic Livius
tumultus a
constat eas
ans. Vox in
tam libr
Jam tum
rum & lect
fra omnes le
Vetus ver
mam qu
Indu
induto c
vebat. ibi
Vide i
nulla car
Hinc t
gati omnes
malo.
Et prim
ber calamo
nihil dubi
minis. Sed
in vulgati
legendum
lum Eclog
lent. Qu
tantas n
miraris
in illum

Interclusit uer.

Sic Livius lib. 1. Repens ex agris in urbem tumultus allatus, pro nuntio fuit. Falli itaq; constat eos, qui, ne sillabam hic brevem constituent, Vox inde recens, legere malint, contra veterum librorum fide subnixam scripturam.

Jam tum ea. hæc est germana scriptura. Aliorum & lectio & interpretatio ridicula est. Sic infra omnes legunt, nigramq; simillima pallam; Vetus verò liber, nigramque simillima palmam quodretineo.

Inducto cratem. Ita melioris notæ libri: alii, induto cratē. & infra, ubi omnes, plenasq; movebat. ibi vet. cod. habet, plenasq; movebant.

Videt illa. Malè vulgari codices, vidit illa, nulla carminis ratione habita.

Hinc tibi principia. hinc. ita vet. cod. Vulgari omnes. Hæc tibi principia. hæc. prius malo.

Et primam Eurynomen. Hunc versum liber calamo exaratus nescit, quanquam de fide ejus nihil dubito. Nam & Apollonius, Eurynomes, munit. Sed libentius legerim, ad proxima, quam, ut vulgari libri habent, ac proxima, atq; ita sanè legendum contendo. Sic apud Calpurnium Siculum Ecloga 7. pro eo quod pleræque editiones habent, Quid te stupefactum, rustice, dixit, Ac tantas miraris opes, legendum est, Ad tantas miraris opes? cum libro manuscripto. Sed de eo in illum Poëtam latins.

Manes

Bullidiano & plerisque aliis veteribus exemplaribus scriptum est :

Et sedibus heret in hisdem.

Puto ea ratione, qua Priscianus lib. 7. scribit veteres in pluribus differentia causa fecisse quasdam sillabarum, vel litterarum additiones, vel ademptiones, vel accentuum mutationes. Itaque inquit, in compositione idem & isdem per unam i, scripsisse, quia nulla sit confusio significationis, inveniuntur pro iidem & isdem, aut forè quemadmodum idem compositum dici potest ab is, ita hisdem ab hic considerent doctiores.

Retrahitq; auditque sic vet. cod. At Lugdunensis & Argentoratensis, eademq; traditque auditque: uterq; verò Parisiensis, eademque trahitq; auditque, ineptissime.

Jamq; oscula. Vulgati omnes, atque oscula pejus.

Fortuna dedisses. Antea legebatur, fortuna dedisset, quod ut mutarem vet. cod. in causa fuit, cum sensus nihilo deterior sit.

Fulmen agi. Putavi aliquando vulgatam lectionem, culmen agi, hac meliorem esse; at nunc contra hanc lectionem admitto, aliam rejicio; quanquam nescio, an melius cum illo Virgiliano conveniat:

Flammæq; furentes

Culmina perque hominumvolvantur,
perq; Deorum.

Urbem ut fugiens, ita calamo exaratus: re-

liqui.

liqui, urbem aut fugiens, prima littera operarum culpa adjecta. Et infra in vulgatis male legitur, illic arrectæ pro illicet arrectæ.

Venientibus adsunt. *Vet. cod. assunt. ita autem veteres scripsisse patet ex dictione Plautino, ubi cuidam questio & dicenti Assum, respondit aliter, Atqui ego elixum malim.*

Turbine pontum. *Vulgati, turbine pinum, non placet. Sic infra, astricto; vetus cod. astricto, optimè. Et superius pro accubat, vet. cod. occubat. iudicet lector.*

Per auras. *Sic vetus cod. & Lugdunensis: alii, per aures.*

Verbere victas. *Ita vulgati omnes: vet. cod. verbere ductas.*

Quæ se aperit series. *Vetus cod. Quæ se aperit facies; sed male, ut mihi quidem videtur, ut & illud, quod supra in veteri codice legitur, meritas en prima revertor.*

Oculos pressere metu. *ita vet. codex. Alii omnes, oculos pressere viri.*

Pressosque thoris. *Sic omnes vulgati; liber però calamo exaratus, prensosque thoris.*

His cruor. *Ita rectè in veteribus libris legitur: nec me movet Sabellicus, arbitratus legendum, It cruor. rationem nemo non videt.*

Adduntque domos. *Maluit quidam legere, obduntque domos; decepti, opinor, interpunctionibus. At ego, cum id, quod in omnibus legitur,*

sen-

IN VAL
sum nihil a
no efficiat, ni
Sed dura.
Misera re
tenu, legi pag
rum latum reg
sera retine,
missa, misera
rum sententia
re, vel miser
Ut pate
gentes, Utq
Linque
mones, Linqu
Non patr
furtis acced
bultis accen
tor proponem
Te credere
tere, ut vulga
Solvimus i
prelo impressor
rum.
Redeunt
que piz. priu
Sed maxim
Thetym, Pro
thab ab an
Vetus code

sensum nihilo deteriore, imò non paulò meliorem efficiat, nihil mutò.

Sed dura. *Vet. cod. dira. quod magis placet.*

Misera retine. *Sabellicus rectius, miser ecce tene, legi posse putat, ut ad presentem, inquit, rerum statum referatur. Maserius cum vet. cod. miseræ retine, legit. Lugdunensis & Argentoratis, miserande tene, quorum quodlibet eorum sententia facile pretulerim, qui vel ecce tene, vel miserere tene, legendum censent.*

Ut pater &. *Ita vetus cod. Alii ineptiunt legentes, Utq; pater nivea tumeant, ut.*

Linque ò mi. *Sic liber manuscriptus. Alii omnes, Linque ò mihi.*

Non patrios. *Omnes vulgati, non patrios furtis accedere saltus. Vet. cod. non patriis bustis accendere saltus. Utram lectionem lector preponendam putet, ipsius iudicio relinquo.*

Te credere. *Ita hic legi debet; non, te redere, ut vulgaris editio habet.*

Solvimus heu serum. *Hæc est lectio omnium prelo impressorum. Vet. Solvimus heu miserum.*

Redeuntq; piæ. *ira vet. cod. Alii, redduntque piæ, prius malo.*

Sed maxima cæte. *Vulgari, sed maxima Thetym, Proteaq; ambiguum Phariis referebat ab antris.*

Vetus codex.

Sed maxima cæte,

Pro-

Proteaꝫ; ambiguum Pharii se Patris ab
antris, *quam scripturam retineo.*

Portum demus, ait. *Vulgari omnes.*

Portum demus, ait; nobis hac credite
puppis

Adveniet levior Lemno Deus, &c. *Quam
lectionem cum librariis in priorē Valerii mei edi-
tione corrupissent, & ita ferē, Adveniet Lemno
levior, representassent, factum est ut alter ille, qui
nimis me hercule impudenter meas in Valerium,
Castigationes frequenter ad verbum è scholiis meis
in sua Conlectanea transcripsit, viriosam libri ca-
lamo exarati lectionem pro vera malo mediūsi-
dius exemplo attulerit, & ita in vet. cod. meo
(quem, ut dixi, nusquam nominat, sed ut suum ad-
ducit) legi adnotarit, adveniet Lemno levior
Deus, &c. sed de his etiam pōst. Quid hoc, si non
impostura, est?*

Scelerisꝫ; recentis. *Vet. cod. scelerisque
nocentis, non placet.*

Tortor agit. *sic exemplar manuscriptum:
alia omnia, Terror agit.*

Longis cœptis. *Lugdunensis, & Argentora-
tensis cum Florentino, Longus cœptis & flu-
ctibus arcet*

Quem metus. *Parisiensis vetustior.*

Longus cœptis & fluctibus arcet

Qui metus. *Vetus codex.*

Longus cœptis & fluctibus arcet

Quem metus, *quod aperte verum est.*

Deser-

IN V
Deserta
ertasꝫ; do
Cunctat
ubique.
Et facies
tra vires
nam esse au
Et quan
quando.
Sceptra
dix, Scept
Savit an
legunt, se va
Excussio
etiam proxim
imbuerē at
entis culpa ad
Ammitte
scripsisse, qui
cedere, ut in re
Sobriulo XXI
ni legitur, ubi
eademꝫ; rat
luera non ca
& Codex Theo
scripsit exen
Sic portu
um exemplar
m. Alii leg
Si port

Defertasq; domus. *Ita vetus cod. Alii, Defertatq; domus. sed prius malo.*

Cunctantibus adsit. *Vet. cod. affit. hic & ubique.*

Et facies. *Quidam mutarunt, it facies, contra veteres libros, quorum hac in parte maximam esse auctoritatem statuo.*

Et quando. *Ita vet. cod. Alii omnes, equando.*

Sceptra gerant. *Sic omnes vulgati. Vet. codex, Sceptra regant.*

Sævit amor. *& hac est lectio vet. codicis. Alii legunt, sæva magis, planè ineptè.*

Excussaque. *Vetus codex, exclusaque, qui etiam proximo versu habet, imbueratque, pro imbuere atque, quod aut dictantis aut excipientis culpa accidit.*

Ammittere. *Sic vetus codex, & ita antiquos scripserunt, qui ignorarunt, multis erroribus causam dedere, ut in rescripto Imperatoris Theodosii, quod sub titulo XXXVI. lib. 6. cap. ult. Codicis Justiniani legitur, ubi pro eo quod hodie. Non enim par eademq; ratio videtur, amittere debita, & lucra non capere, legendum esse, ammittere, & Codex Theodosianus lib. 4. cap. 7. & duo manuscripta exemplaria que vidi, planè confirmant.*

Sic portus. *Hac est distinctio & lectio meliorum exemplarium; quam etiam ut meliorem retineo. Alii legunt:*

Si portus fugeret ratis aspera, si te

Plas in adversæ tenuisset litore Traches.
 nulla interrogationis addita nota.

Clamidemque. Ita scriptum invenio in veteri cod. in quo etiam secundo ab hoc versu pro vulgata lectione pinxit acu, legitur pressit acu. & pro Parisiensi sæva parentum, sæva paventum. Denique pro vulgari sit comes, sim comes, optime.

Tunc tenuis it Lemnos. Qui hanc lectionem defendunt, ad navigantium opinionem referunt: quibus assentiret, si sententiam, non verba spectaremus; quanquam que ibi sententia esse possit, non video. Bononiensis & Parisiensis, tunc tenuis Lemnos, quod epithetum non satis cum illa convenit, nisi tenuem dicamus propterea quod navigantibus tenuis propter interstitium videatur. Ego sanè aliquando libentius legissem, Tunc Tenos & Lemnos, sed syllabe prioris longior mora id non patitur. Quare huic loco hæc elementa n, l, apponenda censeo. Vetus cod. transibatque Electria, malè.

Hactenus in populos. Huic loco, qui ab omnibus hæctenus malè acceptus fuit, proprium & germanum nitorem restitui: (ne quis suo honore fraudetur) ille, qui nuper in Lucretium Conlectanea edidit, eleganter sanè & ingeniosè: idque ex scriptura, quam ex veteri meo libro expressam proposueram lectori; que tamen non ita, ut ille asserit, interpuncta est, sed hoc modo: Missa mane: In hac itaque lectione meum veterem codicem

IN VAL
 im, in interp
 turam.

Vifaque
 hoc verbum
 ex urbe eieci
 Virgilium lib.
 aduxi, habe
 Lumina f
 mina Auca
 Lucretius lib
 deur.

Fluminis
 Autliqu
 que, malè.

Fluctus Jo
 niere. Sed e
 Hammon.

en affirac: rorem
 vigati abe it.
 Passosque
 com legem, pat
 mus, sed liber m

est.

Ille simul.
 la simul.

Intemere
 lida; illi di
 nere idem. I

Fluctus de
 vulgata habet

tem; in interpunctione verò suam sequitur conjecturam:

Visuque enifus. Ita vetus cod. quo auctore hoc verbum, quod sine ullo iudicio aut edicto alii ex urbe eiecuerant, in Latium reduxi. Sic apud Virgilium lib. 3. *Aeneid.* adnisi torquent, non adnixa, habent libri plerique veteres.

Lumina fluctus. Vetus cod. surgentia lumina fluctus, quam rectè, viderint alii. certè Lucretius lib. 3. fluminis fluctum dixisse videtur.

Fluminis ingentis fluctus, vestemque cruentent.

Aut liquidi. Ita liber scriptus. Alii, aut alii qui; male.

Fluctus Idææ. Omnes vulgati; Fluctus venere. Sed ego veteres cod. lectionem malo.

Hammon. Libri veteres plerumque huic nomini aspirationem addunt; que tamen ab omnibus vulgatis abest.

Passosque sinus. Varia hic lectio est: quidam legunt; passusque sinu; alii, passusque sinus. sed liber manuscriptus habet; ut excusum est.

Ille simul. Ita vetus cod. Alia exemplaria, illa finiul.

Intremere idem. Omnes vulgati, intremere Idæ; Illidique ratis. Vet. verò liber, intremere idem, Illidique rates. Judicet lector.

Fluctus defertur bellua. Exemplaria typis vulgata habent, fluctus præceps defertur in

imos, sed prior lectio & vetustior est, & magis rem ipsam oculis subjicere videtur.

Cùm colla. *Alii legunt, tùm colla tumens, tùm celsior armis.*

Priami sed quis. *Sic manifestò vet. cod. Vertere autem pro avertere positum videtur. Vulgarè scriptura hæc est :*

*Herculeis deberi Pergama telis
Audierat Priami, sed quis jam vertere regni
Fata queat ?
magis antiqua lectio placet.*

Nox Dorica. Cùm primum ederem Valerium, putabam hic legendum esse, nox Durica, quam scripturam tum quòd veteris libri, quem Politianus vidit, auctoritate niteretur; tum quòd quam proxime ad illud, quòd in omnibus hodiè extat, nox Dorica, accederet; maxime verò, quòd Rhodigino & Politiano idem hoc placuisse viderem, publicè etiam asserui, sed multa sunt, quæ, ut sententiam meam mutarem, & vulgatam lectio-nem retinerem, suaserunt, aut verius impulerunt, non quidem ea, quæ Auctor in Lucretium Conle-tantorum copiosè adfert, quæ nullius ferè sunt momenti. De librorum enim consensione, quòd dicitur, nihil est; nam veteris illius, de quo antè, fidem illis objicere possem, potissimum cum ita vetustus fuerit, ut Politianus non malis harum rerum estimator, ex eo uno omnes, qui hodiè sunt in manibus, profluxisse existimàrit; & ille ipse, qui eam
nobis

IN VA
bis consen
rium Flac
avis, pro
rii expre
a, que illa
que longum
mentario la
Lustris.
tis, cuius
tis verbi
et itaq; est
so lustra,
rit, alludis.
Plura ve
laria. Vul
Annuit i
Jam Phry
excusum ei
annet leger
Quondam
e numine
facilis est
a. Sic lib. II
ne nomine
ne nomine
Fortuna
motes. A
cù Virgil
cù Penat

nobis consensionem opponit, nullum unquam Valerium Flaccum, quod mihi non semel amicè affirmavit, præter meum in scholiis meis ad verbum ferè expressum, manuscriptum viderit. Sed non mea, quæ ille adfert, moverunt; alia quedam sunt, quæ longum esset enumerare, de quibus in Commentario latius fortasse disseram.

Lustris. Baptista Pius & Politianus legunt fatis, cujus tamen vocis, paucis quibusdam interjectis verbis, repetitio inornata mihi videtur. nihil itaq; est, cur non antiquam lectionem, quæ ad duo lustra, quibus ad excindendam Trojam opus fuit, alludit, conservemus.

Plura vocantis. Variant hic pleraque exemplaria. Vulgata:

Tùm verò plura vocatis

Annuit ille deis: promissa infida tyranni
Jam Phryges, &c. Antiquiora verò habent,
ut excusum est, & si prior lectio magis placeret, si
annuet legeretur, alii judicent.

Quondam sine nomine. Quidam libri, sine numine, quod non omninò rejiciendum est, sed facilis est litera o in u. & contra, transmigratio. Sic lib. 11. Æneid. Virgiliana: neque hoc sine nomine letum. Veteres pleriq; habent, sine numine, quod venustius videtur.

Fortuna Penates. Vulgati omnes, fortuna nepotes. At altera lectio & à lib. vet. agnoscitur, & illi Virgiliano similis est: Sparfos fraterna cæde Penates.

Celeres hinc prima. *Aliter libri prelo impressi: Hic prima pio sollempnia Phryxo. quod mihi non equè placet. Sic infra pro eo, quod in vulgatis est, stupuitque fragore, & juga Percotes, vetus codex habet, stupuitque fragorem, & juga Percoris. sed postremum hoc non admitto.*

Lamfacus. Ita vet. cod. hinc & in aliorum Poëtarum vetust. lib. dextramque amplexus. Sic vulgati. at vet. cod. dextraque amplexus. & efferat, pro quo impressi habent, afferat.

LUDOVICI CARRIONIS
IN TERTIUM LIBRUM VALE-
RII FLACCI Castiga-
tiones.

*I*thonia solverat umbras. *vulgati omnes, solverat undas, sed vetusta lectio melior est. sequitur enim, exueratque polum, nimirum umbris.*

Dat Cererem lectumq; Lib. Lugdunenses, Basil. Argentoratenses, da Cererem latumq;: quod quomodo intelligi possit, qui illis editionibus presuerunt, viderint cod. vet. lectionem representandam curavi, lectum verò pecus ea ratione dicit, qua Virgilius:

lectas de more bidentes.

Abscessu lacrimans. Post hac verba in omnibus vulgatis, suis hujus versus, & principium prox-

proximè sequentis, desiderantur: ubi stupenda est eorum temeritas, qui hunc Poëtam ita in omnibus lacerârunt, ut ne sui quidem speciem retinuerit; quod an ullo in altero aequè contigerit, ignoro. Mirari sanè soleo quibusdam hunc interpretare aggressis non suboluisse vulnus hic plusquam Chironem latère.

Clyte variaverat. Parisiensis utraque editio, chlamydem variaverat. *vet. cod.* ditem variaverat. *rectius Eugentinus*, Clyte variaverat. *In vet. cod.* facilis est error ex affinitate d & cl. Sic postea quidam legunt, misit in arma Daraps: alii, misit in arma Claraps.

Postibus ora. Post hunc versum in omnibus vulgatis legitur ille, Muneribus primas: & quem superius desiderari admonui: huc verò scioli volente nolente sensu violente traxerunt.

Velo Proconesson. Hic versus magnam & Maserio, & reliquis Grammaticis exhibuit molestiam: cum in vulgatis legeretur, veloq; Proconesson, & illi inter se de carminis ratione alterarentur. Nunc verò quis est, quid de hujus scripturae veritate dubitet?

Et te jam. *vet. cod.* & Exam. qua lectio, an ullo modo recipi possit, videant illi, quibus & otium & vet. lib. suppetunt.

Rhindace. *Vet. cod.* Rhundace. quam scripturam etiam alii probârunt, & interpres Lucretianus in sua Conlectanea ex meis transcripsit Scholiis, ut & versum sequentem, addendum.

Et illud, Verrio Flacco eandem videri apud Latinos v., que apud Græcos v.

Scyllaceon unda. Alii legunt vulgati, Scylacæon ab unda. Similis variatio est in illo Virgiliano:

Cautonisque arces & navifragum Scyllacæum. Gifanius in Lucretium legendum existimat:

Cautonisque arces & navifragum Scyllacæum. Et ita in vet. lib. legi, quod antea Pierius monuerat, testatur, etiam in illo, qui in Bibliotheca artium Lovanii asservatur, in quo tamen, pace illius dixerim, manifestè legitur,

& naufragum Scyllacæum.

sed in pluribus vet. exemplaribus eam, quam primo posui loco scripturam invenio, & doctioribus probari audio, ut versus plenus sit, quam Acron agnoscere Od. 16. lib. 1. Horat. videtur.

Dimittitque oculos solataque. Ita vet. cod. magis mihi tamen arridet vulg. lectio, demittitque oculos resolutaque.

Lucis ad horas. Hac est vulgaris scriptura: pro qua Politianus legendum existimat, lucis ab horis: malè, Parisiensis liber, lucis ad ortum: vet. cod. lucis ad ortus: quarum utramque lectionem nemo est, qui aspernandam putet.

Gorgon. Ita vet. cod. vulgati verò, Gorgo: inter illos est & Lugdunensis, qui etiam sequenti versu legit spargit, & inferius, orichalca sonora, pro orichalca sonoro, & sparserit, quod
opera-

operarum negligentia, quæ in hoc Poëta excudendo insignis fuit, accidisse arbitror.

Oricalca. Sic hanc vocem in omni antiquitate scriptam invenio, ut & in vet. cod. in quo etiam paulò post legitur, quæ prima parenti, pro quæ prima furenti.

Num pervigil armis. Si quis ex hoc hemistichio sensum aliquem commodum eliciet, miror, quem is verborum ordinem observaturus sit. Nemo enim mihi facile persuadebit, ne hic versum deesse suspicer, in vet. cod. meo subjungitur, hostis & exciti dent obvia prælia Colchi: sed in margine eque tamen vet. scriptura: quem propterea admisi, quod non malè cum hoc loco congruere videretur. Colchos enim nominat, quia se in Colchiam delatos arbitrabantur: hinc illud sequens, opratos huc affore credite Colchos. Sive igitur is germanus est sive nothus: aliquis certè deest. Erunt fortassis, qui legent, num pervigil hostis, ab hoc conicere est.

Insonuit movitque ratem. Vet. cod. Insonuit monuitque ratem rapere obvia cæca Arma manu. Fortè ratem posuit pro Argonautis, Græca figura.

Umbonibus hærent. Vet. cod. umbonibus urgent.

Et Tydeus. Vet. cod. at Tydeus, melius.

Experiar. Vet. cod. opperiar: rectè. Est enim opperiri (ita Festus scribendum docet) expectare animo experiundi, cum itaq; cupiat pu-

gna sibi copiam fieri, & aliquem offerri, qui cum manus conferat, melius opperiar, quam experiar legitur.

Quo steteris. Ita vet. cod. Lugd. verò Basiliens. Argentor. qui steteris, quod non placet.

Ochenii. Ex hoc loco Grammatici de prioris syllaba quantitate iudicant: Ego nusquam alibi de eo legi: certè vet. cod. habet olenii, quod, an rectius hic conveniat, nescio, cum Apollonius neutrum nominet, & in huiusmodi nominum rationem anxie inquirere, quod rei parùm habeant, curiosorum sit.

Circumdedit. Vet. cod. circumvenit, melius: sequitur enim, præfulgurat ense: alioqui Enallage erit temporis.

Vina dapesque remotæ. Sic vet. cod. alii, vina dapesq; remota.

In quo (omen.) Ita liber manuscriptus: alii, in quo omnes, nonnulli, in quo omen mansere.

Confervere manu & longè. Sic vet. cod. vulgati verò conferuere manus longè &. qui scriptura defendi noquit.

Decurrit ab urbe. Etsi omnes vulgati ita legant, melior tamen est lectio libri manuscripti, decurrit ab arce: sic Virgilius Aneid. lib. 2.

Laocoon ardès summa decurrit ab arce.

Ancæus Ethelum. Vulgares libri. Ancæus Achelum; eadem varietate qua supra, Olenii & Ochenii: cum enim Poeta ea nomi-

na confinxerit, minimè in iis laborandum est.

Disjectaque ora securi disjecit. Ne eadem vox repeteretur, aut sensus parum constaret, fuere, qui legerent dissecuit aut desecuit. Quibus non repugnarem, nisi in vet. cod. esset, delictaque ora securi disjecit: cum tamen delicatus à delicio, aut potius contra (auctore Sexto Pompejo Festo) dicatur; nihil ausim asseverare.

Linqute, ait, ferro. Minoris classis (ut ita dicam) Grammatici, in postremo hoc verbo constituendo mirum in modum laboraverunt. quidam pro ferro, reposuerunt ferto: & multis verborum periodis locum enarrarunt. Nonnulli fetro legere maluerunt; volentes impolitam illam, ut ipsis videbatur, ut mihi verè hoc loco decentissimam & spontè ad majorem vim accersitam repetitionem vocule unius vitare. Itaq; hac lectio vet. cod. suum tueatur locum.

Has, precor, exuvias ò prima cadavera,
nostro

Linqute, ait, ferro.

ubi vulgati habent, & opima cadavera: malè.

Gnavet opus. Ita liber calamo exaratus: non ut alii, gnavet. apud Ciceronem quoque 2. de Oratore libro, in manuscriptis exemplaribus hac extat scriptura: Jam mihi videor operam gnava'sse, cum hue venirim. Sed hac de re Victorini appanam verba: Nos quædam paucioribus litteris scribimus, quàm antiqui sole-

solebant, ut narus, navus, nosco: nam illi
 has voces interposita g scribebant: cujus
 rei vestigia retinemus, cum scribimus,
 ignarus, ignavus, cognitus, cognosco. Aliud
 tamen ipse Cicero sentire videtur in Oratore, cum
 ita scribit: Noti erant & navi & nati: quibus
 cum in, præponi oporteret, dulcius visum
 est, ignoti, ignavi, ignari dicere, quam ut
 veritas postulabat. Quasi dicat, veritatem po-
 stulare ut scribatur, inanus, innotus, innatus:
 licet usus aliud receperit. Quod si quis minimis nos
 interdum vocibus inherere moleste ferat; videat
 ipsum Ciceronem: & cujus exemplo id fecerimus,
 facile inveniat.

Simul socios. Sic habet vet. cod. alii verò, si-
 mul potius, ubi quidam heptimimerim, ut sæpè
 antiq. constituunt absurde.

Phlias. Hic, ut & primo libro, mendosus est
 vet. cod. legens, Pelias.

Dum campi. Vetus exemplar, dux campi:
 omni, quam alia habet scriptura, difficultate sub-
 lata.

Zelen & Broten. Ita vetust. alii. Zelyn &
 Brotyn.

Hinc Alyn. Vetus cod. posteriorem vocem aspi-
 ratione attollit, quod in ea tam apud Græcos fit,
 quam apud Latinos.

Protinus insignem. Sic omnes vulgati, vet.
 cod. Prothin & insignem. quomodo à Poeta
 scriptum fuisse præstare sum parvus.

Sed

Sed difficit. Cum in prioribus editionibus difficit legeretur. Sabellicus locum corruptit, & deficit supposuit: cum tamen vet. cod. hoc verbum agnoscat: ex cuius scriptura Gifanius verbum emendavit, & in sua Conlectanea retulit. Verum eam vocem non solum hic, sed etiam in infinitis aliorum Poëtarum locis reperire est: in Virgilio observavit Pierius: in Valerio, primi nos, in aliis, alii.

Clariaque supernè. Liber manuscriptus, Clariamq; supernè intonat.

Occumbens, i. nunc. Vulgata lectio corruptissima est, occumbens & nunc. hac verò vet. cod. elegantissima & ironie plena.

Oblutumq; ferit. Alia est lectio librorum vulgatorum: eaq; inepta. Oblutamque ferit galeam, cristasque rubentes, Heu tibi dona gerens.

Attonitus cervice. Ita Lugd. Basilien. & Bononien. at Parisiensis & manuscriptus, attonitus Crenæ, quarum utraque scriptura diversum, eumq; satis commodum habet sensum.

At diversus agens. Sic habent omnes libri prælo impressit; nec quisquam vitium subesse sensit: adeo ut non defuerint, qui scriberent Turbantem, viri nomen essi proprius. Vet. cod. at diversa Sagen: quæ lectio & vera & aperta est: Sagen enim ut & Hagen inter Cyzicenos nominat.

Vulnere Cydrum. Lugd. & Argent. vulnere Cydnum. prius malo.

Conifus viribus. Verbum conifus, etsi in
manuscripto esset: propter exemplorum tamen
varietatem admittere non audebam: nunc verò in-
ventis exemplis, nihil cause est, quin recipiatur.
Virgilius lib. 9. *Aneid.*

toto conifus corpore ferrum conicit.
sic ibi veteres libri, Prudentius *Psychomachia*:
& ense corusco Conifa in plagam.
in quibus tamen versibus conifus, non conni-
fus (ut quidam arbitratur) ex omnibus vet. cod.
legendum est. Sic etiam lib. 3. *Aneid.*

multiplicem conifi humeris.

Valerius enim Probus existimat eandem esse ap-
pellationem in proprio nomine Niso, Hyrtaci si-
lio: in appellativo, nisi que immotus eodem:
& in participio, conifi humeris.

Venatori Erymo. Nescio, an hac in parte
vet. cod. sit corruptus, cum in eo legatur, venator
Hierimo; Librarii, ut opinor, inepti.

Cita casside cuspis. Inverso antea ordine le-
gebatur, cita cuspide caspis, cum in vet. cod.
hec sit scriptura, quod ex meis scholiis in sua Con-
lectanea conlector emendationum Lucretianarum
transcripsit.

Di precor. Sic habet vet. cod. non dii, & sic in
in omnibus Virgilianis libris esse adnotavit Pic-
rius: ut & Grai, non Graji.

Phoceaq; Vulgati; Phoreaq;: utrum utri
preferri debeat, difficile est in huiusmodi nomini-
bus, ut dixi, judicare.

Ingen-

Ingentes dones. Ita Paris. & Bononiens. reliqui cum vet. cod. Ingentes donat: optime. Note enim magis atq; magis, ut inquit Poeta:

Clarescunt sonitus, armorumq; ingruit
horror.

Vesuius attoniras. Sabellicus alicubi scriptum reperit Vesubus, pro quo reponit Vesuius. Vet. cod. Vesulus, quod propius ad Sabellici accedit scripturam. Conlector Lucretianus Vesuvus legit, & Vesuius Latine non dici existimat, non rectè. Statuit enim lib. 4. silvar. ad Marcellum ita protulit:

Fractas ubi Vesuius egerit iras.

Quo tamen in loco Vesuvus tam contra veteres, quam contra melioris note vulgatos libros idem ille reponit. Sic & Martialis lib. 2. epigr.

Hic est pampineis viridis modò Vesuius
uvis.

Sic ibi vet. cod. pro eo, quod vulgati habent, Vesbuius. Dicebatur itaque, Vesevus, Vesuvius & Vesuius, nam Vesuvus, quod nomen Romanum esse asserere conatur, nusquam invenio: nisi quis illud Papinii objiciat:

Non adeò Vesuvinus apex aut flammea
diri

(urbes.

Montis hiemis trepidas exhaustit civibus
quod potius fit à Vesuvius quam à Vesuvus. Jam verò, quod ad versus illos Lucretii corruptissimos (qui tamen ab exemplari Moguntia ad me misso absunt) attinet; ita legendos existimaverim:

Is la-

Is lacus est Cumas apud, & Vesuvi propè montem. Idq̄, ex alterius conjectura: cui tamen prima in Vesuvi syllaba, negotium frustra successit. Quin enim ea in Vesuvius brevis sit, dubium non est, vel ex illo Statio statim adducto: ejus ergò casus patrius est Vesuvii, per crasim verò Vesuvi. Atq̄, ita locum illum constitui posse existimo.

Pugnæ crudescit. Sic vet. cod. alii, crebrecit.

Cæus in imo Vincla Iovis. Locum hunc turpissimè fœdatum restituisse jactat se Sabellicus: idem gloriatur Janus Parrhasius. Adeò uterque studiosè tam exiguum loci unius emendati laudem captat. Nihil autem ab his vet. cod. meus discrepat.

Motis ululantia. Ita vetus & Paris. reliqui omnes, votis ululantia. de sacris magnæ matris Deum loquitur. Similibus planè locus est apud Virgil. lib. 9. *Aneid.*

Quod si tanta Jovis. Sabellicus legit, quod si Titanis, vel si Tironis: quæ verba satis commodè interpretatur, cum autem summo consensu, & vulgati & calamo exarati libri habeant, quod si tanta Jovis, atq̄, hac conjectura sit Sabellici; aut aliquid in his versibus vitii latere, aut versum quempiam (quod hic non raro accidit) deesse suspicor, ut ut est, tantisper locum vitii suspectum habeo, dum vet. cod. aliquis, hanc conjecturam aut confirmarit, aut rejiciendam docuerit.

Rege perempto. Ita scribo: non autem perempto.

empto. Nec
 astiores sepe p
 tandum arbur
 constanter a
 tum, hiem p
 nos, & simili
 alias ex Agel
 rius Scaverna
 simili, dem
 judicant. Sci
 re: quo tamen
 tibus diversa
 cis a seipso, n
 Nonis frequen
 Celeravit
 Paris. celebra
 Nocte late
 huius videtur
 Veriq̄, per
 averiq̄, per a
 Quo fugit
 iud. alii, quos i
 Præcipiti p
 nam librarior
 quado monstrat
 Eurentinus, legi
 em libri, ubi s
 pperit, subro
 huius: Versu id
 lege ergo pr

empto. *Nec me movent vet. cod.* (quanquam vestustiores sæpe p. omittunt,) quibus qui hic auscultandum arbitrantur, miror, cur non iidem isdem constanter auctoribus; tempto, temptamentum, hiemps, dampno, sollempnis, sompnus, & similia scribunt. Sed de voce sompnus, alias ex Agellio latius. Victorinus certè & Terentius Scaurus, litteræ compendium fieri volunt: & sumsi, demsi, atq. id genus alia, sine p. scribenda judicant. Scio quidem Priscianum ab his dissentire: quo tamen non moveor. Ad eò enim Grammaticis diversa tradere religio est, ut sæpe diversis locis à seipsis, nedum ab aliis dissentiant. exempla in Nonio frequentia sunt.

Celeravit opem. *Vet. cod. celebravit. vet. Paris. celebrabat. vulg. celeravit: quod placet.*

Nocte fatæ. *Vet. cod. nocte fatus. Sed probior videtur vulgaris scriptura.*

Versiq; per agros. *Libri omnes rypis editi, à versiq; per agros.*

Quò fugitis? Ita Bononien. Florent. & vet. cod. alii, quos fugitis: utrumq. convenit.

Præcipiti plangore. *Vel hic locus oscitantiam librariorum, de quibus exposulari satis liquido monstrat: nam in Argentorat. cui præfuit Eugentinus, legitur præcipit plangore: sub calcem libri, ubi si, que inter excudendum errata obreperint, subnotari solent, ita adscripsit Typographus: Versus ille, præcipit plangore, mutilus est: lege ergò præcepit plangore; insignis sanè*

emendatio, qua una fretus omnibus librorum improfforibus omnem peruersissimè castigandi laudem, suo juri eripuerit.

Tenuis fletus. Ita omnes vulgat. *Vet. cod. pars tenuis flatus, quæ vera lectio est, per flatus tenues, spiritum & anhelitum deficientem paulatim intelligo. Viventes enim & morientium anhelitus captabant. De casu illo tenuis, aliquid in emendationibus Sallustianis ad inuium omnis homines (sic enim ex Prisciano legi debet) dicitur sum.*

Fortuna reuexit. Ita *vet. cod. & nonnulli vulgati. Alii, fortuna revinxit. prius malo.*

Fatis hoc. *Argentorat. Basil. Lugd. fatis id, Paris. & Bononien. fatis jam. vet. cod. fatis hoc. Sic apud Virgilium 12. e. Aeneid.*

id rebus defuit unum.

Prohibebit harenis. *Sic uterq; Paris. Bononien. verò, arcebit arenis. vet. cod. ut excusum est, prima lectio Virgiliana auctoritate defenditur:*

hospitio prohibemur harenæ:

In planctum vocat. *Vet. cod. in planctus vocat.*

Nec dum suboles. *Annotarunt alii in vet. lib. legi suboles, non soboles, idem & hic omnibus in locis reperio, eamq; scripturam servandam censeo.*

Fatales rapuere. *Omnes omnino vulgati habent,*

ben, natales rapuere, *sed mihi lectio vet. cod. digna esse visa est, que retineretur.*

Illam vix geminam. *Ita vulgaria exemplaria. inepte. vet. cod. illam vix gemino.*

Et tempora mæsti. *Ita male omnes vulgati. cod. vet. & corpora mæsti.*

Aggere longo. *Vet. cod. aggere longe: ut referatur ad verbum eminent.*

Festina vocantibus. *Vulgati; formosa vocantibus. ubi Sabellicus cum libro Bonon. legit, furtiva vocantibus. Vet. cod. festina vocantibus: properabat enim propterea, quod & ventus & socii Fasonem vocabant.*

Inde ter. *vet. cod. omnes & manuscriptus, inde per armatos: Baptista tamen Egnatius, qui hunc in Poetam integros se commentarios asseruere asserit (eos autem ut visos landat Pierius) iudicat legendum; inde ter armatos: tum ipsa consuetudine tum Virgilio auctoritate, que est 2. Æneid. commotus.*

Huc corpora quisq; suorum

More tulere patrum; subiectisq; ignibus atris,

Conditur in tenebras alta caligine cœter circum accensos cincti fulgentibus armis,

Decurrere rogos; ter mæstum funeris ignem,

Lustravere in equis, ululatusque ore dedere!

Spargitur & tellus lacrymis, sparguntur
& arma;

Auditur clamor que virum, clangor que
tubarum.

*Præcedentes etiam versus, quibus exsequiarum
religio describitur, huc planè spectant, ut verò in
Egnatii sententiam totus concedam; cogit me,
quod sequitur, ter inhorruit æther.*

Cum clamore. *Ita vet. cod. vulgati omnes,
tum clamore. male.*

Arces ad patrias. *Hæc est lectio omnium
vulgatorum, quæ mihi quidem non probatur: ma-
gis placet Bononien. Arctos ad patrias. vet. cod.
agros ad patrios: & sic à Poëta scriptum fuisse,
credo.*

At non. *Alii legunt, at nunc: male.*

Magnis. *Ita vet. cod. alii omnes, jam magis:*

Cæforum ab imagine. *Vet. cod. læforum
ab imagine.*

Carpitur æstu. *Ita liber calamo exaratus, &
pleriq; vulgares. Virgilius lib. 4. Æneid.*

At regina gravi jam dudum carpitur æstu.
*Vetust. Paris. cæditur æstu; quæ non est prorsus
rejicienda lectio: quod enim homini potest esse
gravius flagellum, quam ut habet Satyricus:*

Nocte die que suum gestare in pectore
testem?

Sacer atque. *Sic vulg. vet. cod. acerque.*

Agit &. *Vulgati, agitat. melior est altera le-
ctio.*

Eume-

Eumenidum domus. Ita vet. cod. an verò ea lectio, quam omnes vulgati libri habent, Cimmerium domus, huic præferri debeat, ignoro: certè mihi non aequè ornata videtur. Si quis tamen eam malit, legat Ptolomæum lib. 3. Plinium lib. 6. cap. 8. & Strabonem.

Ampycides. Vet. cod. Amphicides. in Apollonio tamen legitur Ampycides, nisi Valerius Flaccus Latino more efferre voluerit.

Æsopia silvis. Ita Lugd. & Argenter. Æsopum certè Strabo hoc loco collocat. & Hermolaus Barbarus Homerum adducit, qui Æsopum flumen ad urbem Zeliæ celebrat. Ptolomæus verò hæc cõjungit, Cyzicus, Æsopi amnis ostia, Parium colonia: uterq; Paris. habet Æsopia. Æsopum fluvium Apollonius lib. 2. describit, & ejus Hesiodus Theogonia meminit. Vet. cod. Asopia: de qua lectione vide Strabonem lib. 8. & 9. & Didymum in scholiis Pindaricis. Quod autem ad hunc locum attinet, primam lectionem malo.

Glaucasque comis. Sic exemplar calamo exaratum. vulgata verò, glaucaq; comas prætexere fronde.

Et procul ite. Ita vulgat. vet. & procul este. Virgilius: Procul hinc, procul este prophani.

Nostrivè luant. Sic & vulg. & vet. cod. præter Paris. qui habet nostri velent: cujus sententia mihi non liquet: tamen si ea aliis per bellè constare videatur.

Summis insternunt tabulata foris. *Hanc lectionem Interpres mordicus tuetur. vet. Paris. cum vulgatis, summis insternunt tabulata toris: sic & vet. cod. nisi quod pro summis, legit cellis: erroris autem non obscura est origo; est enim ex affinitate t & f, unde etiam torus, non thorus scribendum puto, cum ab herbis tortis dicitur. Varro de vita P. R. lib. 1. Quod frontem lecticæ struebant, & ex ea herba torta torum appellabant, hoc, quod injicitur, etiamnum toral dicitur, lecticamque, quæ involuebant, segestria nominabant. Sic eum locum apud Nonium in vetust. exempl. scriptum, offendi.*

Densos trabo. *Ita omnes vulgati. vet. cod. densa trabe.*

Astusque. *Ita & vet. cod. & omnes vulgati, excepto Lugdunensi, qui habet, astusque: placeret, si verustate niteretur.*

Quam Nemeam. *Sic omnes vulgati. vet. cod. quam Nemeen: eodem utrumq. recidit.*

Jam tum indecores. *Ita vet. cod. alii, indecoræ. inopè. ejus enim tertia syllaba produciuntur.*

Actumq; per omnem. *Uterq. Paris. actumque movebo, Tende pudor mox & furias, ditem quoque verto. Lugdunens. & Argentor. actumque movebo, Tende pudor mox & furias, Ditemque ciebo. Ex hac varietate satis apparet versum ab aliquo esse depravatam. vet. cod. actumq; per omnem Tende pudor, mox*

mox & furias Ditemque movebo. *optimè sic Virgilius:*

Flectere si nequeo superos, Acheronta
movebo.

Vagus innata unda. *Sic omnes vulgati. vet. cod. innatat umbra: optimè.*

Sic voce. *Ita vet. cod. alii omnes, sic blanda quod equè arridet.*

Et Eoi pocula. *Omnes vulgati libri hic vitiosissimi sunt, legentes spicula, pericula, vehicula, &c. In quem locum multa affert Interpres prorsus ridicula. vet. cod. habet, ut excusum est: & ita ante etiam emendaram in priori editione, quam tamen castigationem nescio qua impudentia, ne dicam plagio, Auctor Contectaneorum in Lucretium, ex scholiis meis desumptam sibi vindicat.*

Et sacra moventem. *Ita vet. cod. alii, & sacra moveret.*

Hoc pueri spes lusa. *Utrumque Paris. hoc puero perfusa modo: pessimè. Argent. & Lugdun. hoc puero spes lusa. vet. cod. hoc pueri spes fusa rectè.*

Jugi stridore. *Sic vulgati. vet. verò cod. jugi de trude: iudice: Lector.*

Dapes hausisse. *Alia est libri manuscripti, alia vulgatorum scriptura. Utraq, tamen incolu- mis defendi potest. vet. dapes hausisse. vulg. dapes auxisse, sed posterior magis placet.*

Dejectaque saxi fragmina. *Vet. cod. de- je- ctaque saxis flumina.*

Procurrit ad umbras. *Vet. cod. procumbit: vulgatam tamen lectionem malo.*

Compressa trahentem. *Vet. cod. compressa trahentem.*

Diræ referentem. *Vet. cod. duræ referentem: quam castigationem è scholiis meis alter ille in suis affert Conlectaneis.*

Quibus anxia pectora. *Variè hic locus legitur. Lugd. & Argent. variant quis pectora. Utrumque Paris. variant qui pectora. vet. cod. quibus anxia pectora: quod si altera priorum lectionum sit admittenda, malo Lugd. & Argent. variant queis pectora: & interpretor variant: ut in illo Tibull. Non sic Carpathiæ variant Aquilonibus undæ, pro variantur.*

Tanto afore. *Utrumq. Paris. tanto obfore cœtu: inepè. Bonon. & Florent. tanto adfore: idq. eo quod in vet. scriptum invenerunt, afore; quod & aliis erroribus occasionem dedit, ut alibi ostendam. Hoc autem verbum cum primus omnium in Valerio Flacco observâsem, alii in aliis etiam auctoribus inveniri annotârunt, ut in Horatio lib. 1. Sat. 4. vitium procul afore chartis: sic enim ibi legendum est.*

Furens in jurgia. *Ita vet. cod. alii, ferens fera jurgia: minus benè.*

Idem orans. *Ita omnes vulgati vet. cod. dememorans: quod verbum nusquam hæctenus inveni.*

Didimaonis. *Hanc vocem à Virgilio desumpsit, quæ*

fit. qui lib. 5. *Aeneid.* Didimæonem quendam egregium armorum artificem nominat, ubi tamen multi vulgati libri, Didimæonis legunt, sed male. hoc monendum putavi.

Avulsa jugis. *Vet. cod.* Excussa jugis. Hanc comparationem ab Homero mutuatus est Virgilius, à Virgilio verò Valerius Flaccus. Virgilii versus ex lib. 12. *Aeneid.* adscribam.

Ut sceptrum hoc (dextra sceptrum nam forte gerebat)

Nunquam fronde levi fundet virgulta,
nec umbras.

Cum semel in silvis ima de stirpe recisum,

Marte caret, posuitq; comas & brachia ferro

Olim arbor, nunc artificis manus ære decoro (tinis.

Includit, patribusque dedit gestare Latæ & in obscenis carminibus, quæ ut inam non magna ex parte, utcunque aliter sentiat Politianus, sint Virgilii, cum in plerisque, suos versus aut paraphrasticè reddat, aut in compendium contrahat, ut hoc loco :

Hoc sceptrum quod ab arbore ut recisum est,

Nulla jam poterit virere fronde, &c.

¶ In eo carmine, quod Muretus & Victorius Cæcilio tribuunt, mihi verò Virgilii esse omnino persuasum est :

Meis capella delicata pascuis,
 In urbem adulta lacte portat ubera:
 Meisque pingvis agnus ex ovilibus
 Gravem domum remittit ære dexte-
 ram.

*Quos elegantissime in Bucolicis expressit: versus
 quia omnibus in promptu sunt, parcam adponere.
 Sed hæc extra rem.*

Sermonibus urgens. *Ita vet. cod. alii, ter-
 roribus urgens.*

Phorcys. *vet. cod. Forcus, nec sat scio quàm
 rectè.*

Sidera sustulit astris. *Ita vet. cod. alii, sidera
 sustulit aris: una littera omiſſa.*

Flamina. *Vet. cod. Flamina conticuere, ja-
 cet sine flatibus æquor: omnes vulgati, Flu-
 mina cõticuere, jacet cum flatibus æquor:
 prius malo.*

Lea prolis. *Hercules Stroza putavit legen-
 dum, quondam leo, quod lea juba tribui non
 debeat: sed aliter habent vet. lib. qui constanter
 leo, legunt.*

Dolor attrahit urbes. *Ita omnes vulgat. vet.
 cod. attrahit obes, melius.*

LUDOVICI CARRIONIS
 IN QUARTUM LIBRUM VALE-
 RII FLACCI Castiga-
 tiones.

Atque

ATque ea. *Omnes vulgati, utque ea: male; vet. cod. Atque ea, tale est principium lib. 9. Æneid.*

Atque ea diversa penitus dum parte geruntur.

Ardenti trepidam. *Ita vet. cod. cum Lugdunens. & Argentor. uterq; verò Paris. cum reliquis vulgatis, ardenti trepida: male.*

Inmemores. *vet. cod. inmemores.*

Jam quibus incertam. *Fatetur Interpres se hic conjectura reposuisse, jam quibus insertam, quod est, inquit, implicitam & involutam. vet. cod. cum Bonon. & antiq. Paris. Jam quibus incertam: quam lectionem retineo.*

Improba quo me. *Hæc in vulgatis omnibus pessimè interpuncta sunt.*

Hæc fatis mihi jam domus improba
quo me (amnes,

Nympha rapit sævæ monitu Junonis in
Nunc Jovis accessus etiam.

vetust. cod. Hæc fatis mihi jam domus; improba quo me

Nympha rapit sævæ monitu Junonis;
inanes

Nunc Jovis accessus, & jam mihi, &c.
optimè.

Jungitque preces. *Ita vulgati vet. cod. jungitque suos.*

Ante pharetræ. *Ita vet. cod. verè: nam antea dixit. ô dolor.*

Pre-

630 LUD. CARRIONIS CASTIG.

Precatur Gens hominum. *Vet. cod. præcantur Gens hominum.*

Exit ubi. *Vulgati omnes, dixit ubi: pessimè & sine ullo sensu.*

Acheronte auditur. *Sic vet. cod. alii omnes, Acheronte auditus.*

Orantem procul arcet. *Ita vet. cod. elegantissimè. vet. Paris. orat proclamat: alii omnes, orantem proclamat: equè absurdè.*

Sociis è puppe. *Alia vet. cod. alia vulgatorum librorum lectio est: utramq; odijciam, ut suum lectori iudicium maneat. vulgati omnes:*

Socios è puppe sacerdos

Fata Deùm & miseræ solans incommoda vitæ,

Securum Minys agit & medicabile carmen;

Quò simul assumpta pulsus fide luctus iræ.

vet. verò cod. habet:

Sociis è puppe sacerdos,

Securum numeris agit & medicabile carmen:

Quod simul assumpta pulsus fide, luctus & iræ, &c.

multo, ut mihi quidem videtur, melius.

Ingentibus horis. *Ita vet. cod. vulgati verò, urgentibus horis; vet. Paris. & Maserius, urgentibus.*

Tumidis avertere. *vet. cod. motis avertere.*

Reges

Reges doliture. Ita liber manuscriptus: alii omnes: Reges preme dure: quod interpretantur quidam à Neptuno Ironice didum esse, quasi cum in summo luctu esset, joculari etiam libuerit.

Alluit æstu. Ita vet. cod. vulgati, abluit æstu.

Nequiquam. Sic hic iterum, non nequidquam, scriptum esse, liquido jurare ausim.

Nonacria. Liber calamo exaratus, Nonacria, g pro c posita. Sic apud Nonium in verbo Proboscis, male legitur calvum pro gallum, vitii origine hinc ducta, quod prius scriptum esset calvum, quam vocem alii non intelligentes, fecerunt calvum: nonnulli emendârunt legentes Ericium Varronis sexages. verba hæc sunt: Se circumspexeratque invenisse cum dormire cœpisset, tam glaber quam Socrates, gallum esse factum ericium pilis albis cum proboscide. Ita manifeste vet. cod. & ipse Nonius in verbo Ericium. eadem etiam vox reddenda est Ennio in Friularia, apud Nonium in verbo, præcisum, omasum, pernam, gallum, glires, glandia, quem locum adhuc corruptum esse, ex vet. librorum lectionis diversitate satis constat.

Luctuq̄ne absumor. Vetus cod. assumor, male, ut opinor: sic etiam idem corruptè legitur apud Catullum in carne ad Ortalum:

Qualia sub densis ramorum concinit
umbris

Daulias absumti fata gemens Ityli.
sic ibi legendum esse, non assumti, docet Propertius lib. 3. eadem in re eadem utens voce:

Incre-

Increpet absumtum nec sua mater Ityn.
Oro nec. *Vetus codex hic viriosus est; legens
gracia. nec quanquam ne priorem quidem lectio-
nem satis intelligo.*

Dolor &. *Omnes vulgati, dolet & dura sic
pergere mente: videtur tamen Interpres scri-
ptum alibi reperisse, dolor. vet. cod. dolor & du-
ras insurgere mentes: bene, dicit enim dolo-
rem jussisse ut, &c.*

Monitus subiere Timanti. *Hac scriptura
placet, tamen si vet. cod. habeat, monitis rediere
tumentes: ineptè, nî fallor.*

Qualiter ignotis. *In antiquissimis & Ar-
gentor. vetustioribus libris legitur:*

Qualiter ignotis spumantem funditus
annem

Pandit iter.

*Eugentinus, qui editioni Argentoratensi praesuit,
ita versum hunc depravavit:*

Qualiter ignotis spumantem finibus a-
mnem

Pan intrat.

*perpulchra mehercle emendatio rustico aliquo &
Panc dignissima, vet. cod.*

Qualiter ignotis spumantem funditus
annem

Taurus aquis qui primus in it, spernitq;
tumentem

Pandit iter.

*Quis jam in hujus scripturae veritatem diutius in-
quiren-*

IN VAL
irendam ex
omni sum
se?
Quem
cod. quon
ti: & infra, n
Hac mea
mter vulgari
nial Holpi
Cestu re
quod etiam
natur enim,
nihil operan
Lavitar p
petust. Paris
stratum v &
cod. capitur p
placet; nam
la erant: du
Elociis fel
lociis electus
Deficiunt
tu mentes.
neptè.
Caput eri
balia dubiun
nu placet.
Insurgere
retro Integ

quirendum existimet, aut quis non videat versum illum omissum, novam hanc castigationem extorsisse?

Quem nec sua turba tuendo It tanti *Vetus cod.* quem non sua turba tuendo It taciti: & infra, nec quo via: ubi alii, nec qua via.

Hæc mea visit. Sic liber manuscriptus & omnes vulgari, præter Parisiens. qui legit, hæc mea visat Hospitia, hoc cuncti remeent.

Cæstu refides. *Vetus codex.* cæstus refides, quod etiam *Interpres* recipere videtur, interpretatur enim, refides cæstus, quibus jam dudum nihil operatus sit.

Lavitur patrios. Sic *Lugdun.* & *Argentorat.* vetust. *Paris.* labitur patrios: quod propter litterarum v & b affinitatem, eodem recidit, at *vet. cod.* capitur patrios: sed prima lectio maxime placet; nam veteribus & sonere & lavere in usu erant: de quibus vide *Nonium Marcelinum.*

E sociis selectus. *Bononien. cum vetust. cod.* è sociis electus.

Deficiunt visu Minyæ. Alii, deficienti visu mentes. *Interpres*, deficienti visu in se: ineptè.

Caput eripit astu. Ita vulgari, *vet. cod.* Orbalia dubium caput erigit arte, quod non minus placet.

Insurgere ferro Incitat. *vet. cod.* insurgere ferro Integer. *Uterq; Paris.* insurgere ferro In-

ro incitat: quod malo: nam illud vulgatum, in-
furgere fesso integer: displicet.

Notat ipse manus. Ita vet. cod. alii omnes,
artificumq; notata manu. prius malo.

Fraude furentem que. Vulgati, furentem.
vet. cod. ut excusum est: erit autem versus hyper-
meter, quales apud Virgilium multi sunt.

Nec spes effeta. Hic vet. cod. uterq; verò Pa-
ris. nec spes effeta tale est apud Virgilium:

Frigent effeto in corpore vires.
ubi quidam etiam vet. lib. effectæ habent, quam-
quam nescio, an melius hic legitur in Lugd. & Ar-
gentorat. effecta.

Liber congerit ictus. Hæc legenda sunt, ut
vet. cod. liber congerit ictus Desuper averso:
sonat omnis vulnere vertex Inclinis, cedit-
que malis.

Perfusi que sacro. Ita vet. cod. vulgati verò,
profusi que sacro: male.

Præcipiunt pecudum. Alii, præripiunt.
In ea autem significatione præcipere, verbum ele-
gantissimum est, de quo alias.

Pelèx. Sic in omni antiquitate scriptum in-
venio.

Jupiter astus. Ita vulgati. vet. cod. Jupiter
æstus.

Lucent cui vertice. Vet. cod. toto cui ver-
tice.

Messeides undæ. Sic omnes typo excusi. ve-
rust. cod. Messenides. Pindaro certè & Straboni
hi duo

hi duo fontes, *μεσσηνίς* & *Μεσσηνία*, conjuncti sunt.
 Messenia verò & Messenes meminit Pomp. Mela
 lib. 2. cap. 3.

Langventia fomno. *Ita vet. cod. alii, lan-*
gventia cantu, ut ut legeris, eadem dictio repe-
tenda erit.

Cum facibus pyrisque. *Lego cum vetust.*
cod. cum facibus spirisque. Furias enim an-
gvibus ornari fingunt Poëta.

Raptatur Graias. *Ita liber manuscriptus :*
vulgati, rapta furit Graja, prius magis placet, ut
& illud infra, spectat ab arce Phari, potius
quàm spectat ab arce poli: rationem nemo non
videt.

Provehat Euris. *Sic vet. cod. alii, provehet*
auris.

Dura Deum. *Vet. cod. Dura Deum sum-*
moque sui surgebat in ævo. Vulg. Dura De-
um summoque lues urgebat in ævo: non-
nulli ut excusum est, quod maxime placuit.

Insuper Harpyia. *Cum in vulgatis libris, &*
quibusdam manuscriptis legeretur, insuper Ty-
phonides, Harpyia ira Tonantis, immane
quantum una è loco suo dictio turbata turbarum,
dederit. Itaque Baptista Pius, Codrus Urceus, &
Maserius ad conjecturas coacti confugere, quid-
quid insulse & ridicule cogitari potuit, his affixe-
runt versibus, quorum tamen scripturam sequi-
tur Alciatus Prætermis. lib. 2. in l. Si merces §. vis
major est D. locati. Vet. autem cod. habet, ut im-

pressum est: ex quo uno versu emendato ejus bonitas cujus satis constare poterat.

Fallere quas nusquam. *Vetust. cod.* fallere quas numquam.

Intorto seu turbine nimbus. *Vet. cod.* niger in toto seu turbine nimbo: male.

Veruntque dapes. Ita *vet. cod.* & plerique vulgati: Lugd verò, vertuntque dapes. De hac Phinei historia eleganter scribit Diodorus lib. 5.

Sævit odor. Sic scribo cum *vet. cod.* quia patet interiectis sequitur, flagrat acerbus odor. alioqui his eadem dictio repeteretur.

Polluerintque manu. Sic vulgati. *vet. cod.* pollueruntque manus. ignoratus secunde in, polluerunt, syllaba modus, qui à Poetis anticipati spacio collocari solet, versum depravavit.

Æoas. Ita *vetus cod.* Interpreti tamen magis placet si *Æxas*, legatur contra libros manuscriptos.

Turbine sic rapido Ita *vet. cod. alii.* rabido.

Cum premet Argos Letifer. Sic *vulgaria* ex emplaria: at calamo exaratum, mox tamen & vobis similis fuga, comprimet Argos Letifera judicet loctor.

Ille ducem. Sic *vet. cod.* & plerique vulgati. Interpretes tamen legit, Ille deum: inepte.

Sic largus honos, tantum illa. Sic omnes vulgati. *vet. cod.* jam largus honos, tam mira: melius.

Saxa

Saxa premunt. Ita *vet. cod.* reliqui, Saxa petunt: & *infra*, si qua brevis scopulis fiet mora, si semel orsis Vlla quies, fuga tunc medio properanda recursu. *vet. cod.* Si quæ brevis scopulis fuerit mora, si semel orsis ulla quies, fuga tunc medio patrandæ recursu.

Simul exiit aures. Sic *vet. cod. cum Argent. Vet. Paris. cum vulgatis*, excidit aures. *Interpres legit*, incidit aures. *Gisanius legendum putavit*, accidit aures: quod non temerè rejicerem, nisi me consensio *vet. cod.* & illa loquendi inusitata ratio aliò impellerent: nam voce illa accidere, vix aliter scriptores usi sunt, quàm si prepositionem ad, adponerent, ut in exemplo quod affert ex *Attii Meleagro*, simul ac nota vox ad aures accidit. Scio quidem apud *Plautum Stichum* reperiri:

Certo enim mihi paterne vocis sonitus
auris accidit.

sed hoc in versu Heroico duriusculum esset: malim itaque si conjectura locus esse potest, scribere, attigit aures, ut *lib. 2. locutus est*.

Alter aquas. Ita *vet. cod. vulgat.* alter aquas *Lugd.* alter aquis, per quam absurdè.

Quas torqueat Ancon. Sic liber *manuscriptus. vet. Paris.* aut torqueat Acon. *vulgatis*, aut torqueat Ancon. *apollonius certè lib. 2. Anconem hic nominat.* Sic apud *Ovid. ult. Metamorph.* legendum est: spissi litoris Ancon.

R r 2

non

non Antrum, ut quidam, vel Antium, ut Raphael legit.

Thermoodon. Ita vet. cod. Fuerunt, qui tam hic, quam apud Virgilium, Tibullum & Propertium; Thermodon reponendum putarent, ne scilicet τῆς βραχέως brevis constitueretur: cum tamen omnes libri manuscripti, maximè verò Virgiliani, quos infinitos vidi, aliter habeant. Apud eum itaq. Poëtam legatur II. *Aeneid.*

Quales Threiciæ cum flumina Thermo-
doontis, non Thermodontis, dimetro spondai-
co: etsi enim Servius ibi Syneresis agnoscat, & A-
pollonius scripserit, Ἰνὶ δὲ Σόφια θερμῶδον &c.,
potest tamen τῆς βραχέως corrigi, si Dorum more in
ο μίξεσσι vertatur.

Sileo & precor. Ita vet. cod. Interpres & om-
nines vulgati, sileo procul: ineptè. Sic pro eo
quod in vulgatis est, verum nã, & in aliis ve-
rumne. vet. cod. habet, nam verè: optimè.

Auditur sonitus. Lugd. & Argent. auditus
sonitus: uterque Paris. auditi sonitus. vet. cod.
auditur sonitus.

Diffugere. Sic liber manuscriptus. Lugdu. &
Argent. disjicere. vetust. Paris. dissicere. Inter-
pres legit, aufugere. ex conjectura.

Idem Amyci. Sic vet. cod. rectè: alii, idem
animos certè.

Rediere viris. Sabellicus nactus eodidem, in
quo (ut in vulgatis & veteri) scriptum erat, ceci-
dere

dere viris: recte, mea quidem sententia jubet reponi. rediere viris.

Vel fallar. Ita Lugd. & Argentor. Interpres, vel fallis. vetust. Paris. vel fallit. vet. cod. vel fallor.

Fuso se condidit antro. Sic omnes vulgares; vet. cod. fumo se condidit atro.

Cœperat incedens. Ita vet. cod. alii, Cœperat intendens.

Nec eniti remis pote. Ita plerique vulgati; alii, nec eniti remis quoque. De significatione & usu verbi potis, eleganter in Catullum disse-ruit Muretus.

Rhebi. Ita vet. cod. & antiq. Paris. quam scripturam etiam Sabellicus invenit, pro qua tamen putat reponendum Phœbi: ineptissime.

Vix primis amplexi. Sic Lugd. Argentor. & vetust. cod. id si recipimus, intelligemus sese mutuo complexos fuisse: sin verò illi lectionem utriusque Paris. que habet amplexis luminis oris, preferimus; dicemus ita hic positum, amplexis oris, ut illud apud alium:

Sic te complexa morientem Galle pu-
ella.

sed mihi illa scriptura minus placet.

Hypanisque Nomasque. Etsi ita omnes vulgati habeant, scribo tamen ex vet. cod. Hypa-
nisque Melasque. Melas enim hic collocatur testibus Strabone, Plinio, & Ptolomæo. Cujus etiam meminit Apollonius lib. i. Argonaut.

Glacialibus auris. sic vet. cod. alii, glaci-
antibus auris.

Vrſa rigor invenit. *Vulgati.* vrſæ rigor in-
vehit: & ubi alii freta verſa, ibi Lugdunens. &
Argentor. freta merſa.

Rigat ardua. Ita vet. cod. reliqui, riget ar-
dua: antiq. Paris. reget ardua. sic pro eo quod
vulgati habent anfractibus angit, vet. cod.
anfractibus auget.

Aut vernis cum lux. *Vſque aded̄ denſa eſt,*
inquit Interpres. glacies, ut non primo ſole, non
vere ſed cum ſol domum Fauri pertranſit, reſol-
vatur. illud autem poſtremum e quibus Valerii
verbis collegerit non video: videtur certè alibi
verſum aliquem huic ſubjunctum reperiſſe: quis
vero is fuerit, difficile eſt divinare vet. cod. Sed
redit extremo tandem in ſua litora Tauro:
quod carmen cum in libro manu ſcripto reper-
tum, non omnino, aut ab hoc loco, aut à verbis
Interpretis alienum videretur, volui adjungere,
ut Lector de veritate judicaret.

Jam Mynas diris. Ita *vulgati. vet. cod. cura*
Argentorat. jam Mariandinis: recte: quis
enim non videt ex eo factum eſſe illud, Mynias
diris.

At properat Lycus. Sic *vulgares: vetuſt.*
cod. appropreat.

Atque eadem ira. *Vterque Paris. cum om-*
nibus recentioribus, atque ea cura: Bononiens.
verè

verò, atque eadem mira: nostram autem lecti-
onem approbat liber calamo exaratus.

Mihi fufus. Ita vet. cod. cum recentioribus:
uterque verò Paris. mihi lufus: male.

Lege quod accidit ultus. Sic Lugd. & Ar-
gent. vet. Paris. lege quod accidit ufus. vet.
cod. & Interpres. lege quod, accidit ultus;
optime; ultus autem passiva fignificatione accipi-
endum est. Potest etiam scribi, lege quod occi-
dit ufus, non ineleganter.

LUDOVICI CARRIONIS
IN QUINTUM LIBRUM VALE-
RII FLACCI Castiga-
tiones.

Supremo in tempore. Sic omnes vul-
gati. vet. cod. supremo in funere.

Aut ipse relinquo. Ita vet. cod.
alii. aut ipse relinquo: male.

Mens anxia. Sic liber manuscriptus: plerique
vulgati, nunc anxia: pessime.

Quantum phasis quantumque recessit.
Ita omnes vulgati, præter Argent. qui cum vet.
cod. legit, quantum Phasis, quantum Æta
recessit. optime. Pater enim Medea à Poetis
nunc Æetes nunc Æta nominatur: hinc apud Ovi-
dium epist. Hypsipyles ad Jasonem legitur.

Non hæc Æsonides, sed filia Phasias Ætæ.

Licet Volsius reliquique Interpretes putarint scribendum Phasis Aetæ: ineptè æquè enim Æta atque Aetes pater Medea, ut dixi, vocatus fuit: quod etsi illo Ovidii, quem modo adtuli versu, & alio eiusdem 7. Metamorph.

Diffimilemque; animum subiit pater Æta relictus,
atque hoc Valerii loco (piget enim in re manifesta pluribus agere,

Quantum Phasis, quantum Æta recessit, satis confirmari credo: accedat tamen (tanquam supernumerarius testis) auctoritas trium vet. cod. manu scriptorum, qui apud eundem Ovidium legunt.

Accipi hospitio juvenes pater Æta Pelasgos.
non juvenes Æta Pelasgos: tametsi Pierius existimavit Aecten nequaquam ita nuncupari posse: quod falsum esse satis, ut opinor, ostensum est.

Quod tamen extremis. Vet. cod. externis: rectè: sic etiã superiori versu, vidit labentibus, Vetus codex, lambentibus: optimè.

Non divitet umbras Hæc est scriptura. vet. cod. vu'gati autem, non dividat umbras Offaque nec tumulo nec sepate contegat urna.

Ac velut ille gregis cessit. Ita vet. cod. Argent. & Lugd. ac veluti gregis accessit. Vet. Paris. ac veluti gregis cessit. Interpres legit, ac velut ipse gregis cessit.

Laetus sic. Ita vulgati. vet. cod. melius, laetos sic.

Iam prora fretum. Sic liber manu scriptus. alii. nam prora fretum, & tristes diviserat, alii. placidas dimiserat.

Callirhoen. Ita. vet. cod. antiqui Paris. Callirhoon: recentiores cum Interprete, Callichroon: quod malo: nam Apolonius statim post Acherusias paludes ejus meminit: & ea, quae hic Valerius ille lib. 2. recenset, quem Plinius (inquit Hermolaus cap. 1. lib. 6.) Callichorum dicit, eum vocat Flaccus Callichroon: sed cum festam noctem aetiam eo loci dicat, etiam Callichorum defendere quasi à choreis. Huc accedit quod in phocide est locus Panopeus appellatus, quem Callichorum (ut inquit Pausanias) Homerus vocaverit: propterea quod Thyades Athenis profecta ut Liberi patris Orgia, cum Delphicis mulieribus in monte Parnaso celebrarent, quotannis medio itinere multis locis, precipue Panopensi agro thyasos & choreas ducerent: quae, si huc referantur, planè convenient.

Bœotia. Sic omnes vulgares vet. cod. Boetia: quo modo autem scribi debeat (nam utramque scripturam libri calamo exarati habent) quaestio est inter nobilissimos Grammaticos agitata.

Fatorum laudibus. Ita vet. cod. alii, natorum ille autem versus qui in Lugd. & Argentor. sequitur.

Venturam caelo fati melioribus Argo,

R 7 7 non

non est Valerianus, nec in vet. cod. antiq. Paris. Bonon. aut Maserii editione reperitur: quin ab Eugentino huc rejectum credo. ne quis verò sit, qui libri calamo exarati ordinem expectet, (quam is mihi satis & corruptus & perturbatus videtur,) eum subjiciam: ut videant Lectores, possint, ne ex eo commodum aliquem sensum formare:

Fama per extremos quin jam volat im-
proba manes.

Additasque fretis repetens freta, qua-
que ferentes,

Cyaneas.

*illud autem carmen, Interea & magnis fato-
rum laudibus implet: sequitur post illud, im-
proba manes, &c. sed in margine. Quare cum
dubitem de ejus veritate, nemo mihi religioni ver-
tet, si modestè conjecturam meam proponens, quo-
modo legendum putem, exponam:*

Fama per extremos quin jam volat im-
proba manes,

Addita jamq; fretis repetens freta, jam-
que ferentes,

Cyaneas; ardent, &c.

*atque ita duos illos versus Valerianos non esse ar-
bitror. neque verò temerè dissentientibus, praefer-
tim vet. cod. aliena Poëtis inserenda sunt: nam se-
pè fieri solet, ut vel à sciolis quaedam adjiciantur,
vel è glossematibus irrepant: cujus insigne exem-
plum mihi ostendit eruditer unum juvenum flos. Gui-
lielmus*

*Uelmus Canterus in Plauto: quod quia in oprimia
ing₃ à V. C. D. E. Joanne Sambuco editis exem-
plaribus nondum emendatum est, ut à Cantero ac-
cepi, addam. Versus itaq₃ in principio Truculentæ
hi sunt:*

Nam mihi hæc meretrix, quæ hîc habet
Phronesium
Suum nomen, omne ex pectore emovit
meo

Phronesium, nam Phronesis est sapientia,
Nam me, &c.

*quis non videat postremum illud carmen è glossa
erepsisse, & cum senarii formam haberet, Plau-
tiniis numeris assutum esse.*

Protinus attulit. Ita *vet. cod. recte*: alii, ab-
stulit: ineptè.

Omina. *Malè omnes vulgati, omnia vet. cod.*
omina & *infra*, visos placantia: malè *Lugd.*
viso.

Odrysius dum ritæ movet. *Sic vet. cod. Ar-*
gent. & Lugd. Odrysius dux ritè movet: *reli-*
qui vulgati. Odrysium dux rectè movet.
quam postremam lectronè ita interpretatur Schæ-
liastes, ut nihil dici absurdius potuerit.

Crobiali latus. *Ita omnes vulg. vet. verò cod.*
Cobylli latus: *quam scripturam Hermolaus*
Barbarus in Plinii lib. 6. cap. 2. agnoscit, & de
Byleo omne interpretatur, quem initium Paphla-
goniæ constituit. Ego tamen hoc in loco Crobiali,
scribendum censeo ex Apollonii illo versu:

Κροβιάλιον

Κρωβιάλον κρώμωντε καὶ ὕληντα κύτωρον.
*Strabo, nisi in eo vitium sit, Gobialon vocat. ubi
 tamen Grobialon legere malim: Homerus sanè
 Ægialon β.ιδ. dixisse videtur. Multa autem ab
 hoc loco non aliena habet Scholiastes Apollonii.*

Inopi. *Et. rent. Ponn. & antiq. Paris.* Inopia:
*Hermolaus Inopi legit, tamen si, inquit, legatur
 Inopia. Ceterum de Inopo vide Pausaniam, Pli-
 nium lib. 2. Strabonem lib. 2. Vet. cod. Enopie
 Enope urbs est propinqua pylo sub ditione Aga-
 memnonis. Pausanias putat Cereniam ab Ho-
 mero Enopen vocatam.*

Mox etiam. *Vterque Paris.* Mox etiam
 Cromnamque jugo pallente Cytoron, re-
 centiores. Mox etiam Cromnam atque jugo
 pallente Cytoron. *Vet. cod.* Mox etiam Cro-
 manæ juga pallentemque Cytheram: me-
 dia lectio optima est. *Mela. lib. 1. c. 20. in vet. cod.
 ita habet. Cytra; Parthenius omnis, vrbſq; Sesa-
 mius & Cromnos, & à Cytiforo Phryxi filio posi-
 ta Cytoros: in recentioribus verò, vrbſq; Sefami-
 os & Cromna & à Cytoro Phryxi filio posita Cy-
 toros: quarum utraq; scriptura vitiosa est, cum le-
 gi debeat, vrbſq; Sefamos: ea enim ab Apollo-
 nis nominatur, iam verò apud eundem Melam,
 qui id quod in antiquiorib. excusum est, à Cyti-
 foro, mutarunt in A Cytoro; eisi contra auctoris
 voluntatem. ut ex lib. manuscriptis constat, atq;
 adeò propter rei veritatem (nam Orpheus, Apol-
 lonius, & Valerius, Cytiforum Phryxi filium op-
 pellant)*

pellant) fecisse videri queant, suum tamen habent
 auctorem Strabonem: is lib. 12. ex Ephori senten-
 tia Cytorum Synopensium emportum facit à Cytoro
 Phryxi filio conditum.

Erythina. Sic Interpres & Sabellicus. Apol-
 lonius Erythrion vocat. vet. Paris Erethream.
 vet. cod. Erythiam: quam Stephanus ait Ta-
 phlagoniæ civitatem.

Solus Halis. Vet. cod. nec Solus Hylas. malè,
 ut mihi quidem videtur.

Autolicum. Vet. cod. cum antiq. Paris. Auto-
 litum Phogiumq; & Deiolente: malo tamen
 legere cum Interprete Autolycum phlogi-
 umq; & Deileonta: quod id magis conveniat
 cum iis, quæ habet Apollonius.

Vagus hos. Vulgati. Vagus hos ibi fecerat
 Bonon. lib. vagus hos defixerat. Vet. cod. vagus
 hos ibi fixerat: quarum alterutram scripturam
 veram esse non dubito.

Massageten. Antiq. Paris. Massagetom. In-
 terpres, Massagetum omnes recentiores cum li-
 bro manu scripto Massageten: optinè. Hoc ver-
 bum etiam corruptum est in Achilleide Scatii sub
 finem: que mlocum cum Iunius & Canterus ei me-
 dicas manus admovent, non desinam personare.

didici quo pæones arma rotatu

Massagere quo Gesa rotent.

sic ibi veteres libri. non ut vulgati, quo Mage-
 te sua gesa citent.

Quam

Quam vixerit annis *Vet. cod. quam vexerit annis in æquor. vulgati omnes, quam sanguine vexerit annis.*

Inde Genetæi rupes. *Vulgati ex auctoritate Angeli Politiani habent, inde Genetæi rupem. Vet. verò cod. inde Genetæi rupes; multo melius.*

Tymavos. *Versus hi ante Politiani emendationem ita in vulgatis legebantur:*

Indigena æterni rupem Jovis, hinc tibi
Mavors:

Dant virides post terga latus.
quos Politianus ita restituit:

Inde Genetæi rupem Jovis, hinc Tibæ
renum:

quæ scriptura etsi cum hoc loco optimè conveniat, liber tamen manu scriptus habet, inde Tymanus. certè si similitudinem vocum, quæ dentium collisione in pronuntiatione fit, spectemus; parum aberit, quin pro eo hinc tibi Mavors: inde Tymavos legendum putem, quanquam cum nihil inveniam quod pro me facit, non audeo affirmare, sed sententiam, donec certius quid inveniæro, sustinendam arbitror.

Mossynæci. *Ita vet. Paris. recentiores verò Mossynichi. at vet. cod. Mossynichi. quidam putavit hinc legendum, Mossynni, non Mossynæci, ex Græco versu qui talis est:*

Μαίρωνες Φιλύρες ἢ ὁ μωσύννας ἔχασσι:

Cujus

Cujus conjecturam adjuvat vet. lib. meus manus-
scriptus Pomponii Mele, ubi ita legitur, Ultra
Carambim Mossyni. vulgares, Mossynaci tur-
res ligneas subeunt.

Macrones. *Vet. cod.* Magrones, ut Dran-
gæa, pro Drancæa, & superius Ligurgum, pro
Lycurgum: idq; ex affinitate litterarum C & G.
quod pulchrè Renardus noster in omni antiquita-
ris cognitione Prudentissimus & Jureconsultissi-
mus edito nuper ad leges 12. tabul. eleganti com-
mentario docuit: quo modo etiam legis illud caput,
Causam conscito, legendum optimè ostendit,
causam conscito; idq; ex Festi auctoritate, con-
tendens C pro G. veteres frequenter posuisse, ut
ibi latius demonstrat.

Byzeresque. *Vet. cod.* Bytheresque. *vet.*
Paris. Byzaresque. *Interpres & recentiores,* By-
zeresque, quam lectionem, quòd cum Apollonio
conveniat, representavi.

Philyræque à nomine. *vet. cod.* Philyreia-
que: Nescio utrum debeat preponi. Suspicio cer-
tè Poetas, cum prima syllaba producenda esset ali-
oqui natura brevis, ll. geminasse: Philyrides
enim producitur, cum Philyra hic corripiatur.

Moribundæ desuper. Ita *vet. cod.* cum Lug-
dun: & Argentor. alii, moribundam desuper;
malè.

Debita poscunt. Sic omnes vulgari. *vet. cod.*
debita noscunt: multò melius.

Per genus. *vetust. Paris.* pergenus. *Lugdun-*
ens.

neus. & Argentor. pergimus. ineptissime. vet. cod. per genus.

Sidera passis. Varia hic est variorum librorum scriptura: de qua inter se Sabellicus & Interpres altercantur. Quin verò hæc vetust. cod. lectio vera sit, dubium non est.

Placidus reminiscere. Sic vet. cod. alii omnes, patrias etiam reminiscere.

Per te vehat. Ita liber manuscriptus: alii, prætervehat.

Pellis micet. Sic cod. calamo exaratus: reliqui omnes, pellis nitet: quod minus placet.

Trepidam sub virgine. Sic omnes vulgari. vet. cod. trepidam sub imagine: melius.

Quemcunq; procorum. Ita vulgares libri: quam lectionem laudat Interpres, vet. cod. quacunq; procorum pacta petat: optime.

Omne refusis. Sic vet. cod. non nulli, omne reflexis: alii, omne refossis.

Et data feri. vet. cod. & data sævi sic infra, Æmonis infaustū. vet. cod. Hæmonis infestū.

Ipsium qui talibus. Omnes vulgari, ipsum qui talibus ausis Spem sibi jam rerum vulgi levitate serentem. vet. cod. ipsum quoque talibus ausis Spem sibi jam rerum vulgi levitate ferentem: quam lectionem etiam Sabellicus agnoscit, & de ejus veritate nihil dubito.

Regum cum milibus. Ita vet. cod. alii omnes, regni cum milibus.

Debitus Æeis. vet. cod. Ætheis.

Ne prælia fortè, *vet. cod.* ne prælia fortè,
 Hinc tibi grata negem, manet ingens ægi-
 da sudor. *Vulgati omnes*, nec prælia fortè
 Hinc tibi grata neget, jam jam manet ægi-
 da sudor: *malè.*

Aut altos diris. *vet. cod.* aut altos duris.

Lustrantia flumina *vet. cod.* lumina: *malè.*
 Et *versu sequenti*, tantis in sedibus. *Vetus co-*
dex, tacitis in sedibus.

Fratre tamen. *Variè versu hic legitur, sed*
omnibus in libris ineptè, ne dicam absurdè; præ-
terquam in vet. cod. cujus scripturam excuden-
dam curavi: & ea, quæ Interpretes prolixè tra-
ctant, nihil huc faciunt,

Æqualis Schytidum. *Ita vet. cod. alii, æ-*
 quali Dryadum. *ineptè.*

Talis & in vittis. *Somniat hic Interpres, &*
meras nugas affert. Vet. cod. habet, ut excusum est,
quæ lectio omni difficultate caret.

Mater advenit. *Sic vet. cod. alii, petat agmi-*
 ne nostro Advenit: *prius malo.*

Magni federe. *Ita omnes vulgati. vet. cod.*
 magnique dedere.

Ora Dianæ. *Ita vet. cod. alii omnes, arma*
 Dianæ.

Perfer opem. *Sic omnes vulgati. vet. cod. sed*
 fer opem, *prius Latinum esse non existimo: & in-*
frà, nos hospita pubes. vet. cod. non hospita.

Atq; omnia. *vet. cod. sed & omnia. & si ve-*
 ros possis. *vet. cod. si vivos possis.*

Alloquiis. *Omnes vulgati.* Alloquiis facilis
præfens pater admovet æquis. *vet. cod.* Allo-
quiis facilis, præfens pater ammovet æqui.

Varia dux lætus. *Sic liber calamo exaratus.*
Alii, lætatus.

Prima Sefostris. *vet. cod.* Sefostres. *Vide He-
rodotum lib. 2. Strabonem 16. Diodorum lib. 2.*

Trepidæque. *Sic vet. cod. alii, repidæq; re-
quirunt & sine imbribus amnem. vet. cod.*
sine imbribus annum.

Ater & Eridani. *Omnes vulgati, acer & Eri-
dani. vet. cod.* Ater & Eridani: *quam scriptu-
ram etiam alii laudant.*

Torto ratis. *Vet. cod. cum Sabellico, toto ra-
tis. utraq; lectio tolerari potest.*

Jam Phasidis. *Ita omnes vulgati. vet. cod. per
Phasidis: optimè.*

Ludus ubi est multus. *Nonnulli, ludus ubi
exstabat. vet. cod. ludus ubi est tantus: alii,
ludus ubi est multus. Lugdun. & Argenter.
ludus ubi & cantus: quæ lectio maximè ar-
ridet.*

Implicat igne domus. *Vet. cod. implicat
igne domos: melius.*

Quin idem. *Ita vet. cod. alii omnes, quis
idem: malè.*

Penetralibus edit. *Sic omnes vulgati. lib.
manuscriptus, patriis penetralibus infert.*

Distulerant sed. *Vet. Paris. distulerant sed
bellator tum. Lugd. & Argenter. distulerant
sed*

sed bella torum: quam egregiam emendationem Eugentino debemus. quanquam parum ab hoc *vet. cod. meus* recedat, legens distulerant sed bella toros: melius. Si quis verò est, qui fabulis anilibus & Esopi commento frigidioribus deletetur, is videat Bapristam Pium, & Interpretem hoc loco: nam quacunq; frigide pariter & insulse dici possunt; huc congesserunt: quorum tamen lectionem laudat Hermolaus Barbarus.

Quos præcipuo. Omnes vulgati, quos præcipuo Titania tellus Legit honore Patres, motique ad prælia Regis; Admonet hinc socios, nebulamque erumpit Iason, Sideris ora ferens: nova lux effusa Cytæis. *vet. cod.* quos præcipuos Titania tellus Legit honore Patres; motique ad prælia Reges; Admonet hinc socios, nebulaque erumpit Iason, Sideris ora ferens: nova lux effulsit Itheis: cuius postremam partem non probo: malo enim legere, nova lux effusa Cytæis: nam κῦταα inquit Scholiastes Apollonii, τὸ λῆς κολχιδῶν. Stephanus; κῦταα τὸ λῆς κολχιδῶν, πατρὶς μὲν δαίης.

Maxima ab hoste. *Vet. cod.* Maxima fortè tenens totque illa cremantia divos. Omnes vulgati, Maxima ab hoste tenens, totque illachrimantia divos: quæ, si vera est lectio, erroris origo non erit obscura: & facile probari poterit, veteres scripsisse illachrumantia.

Quam quem Polias. Florent. & Bononiens.
quanquam Pelyas: *inepiè.*

Quique ante secuti. *Vet. Paris. quodque*
ante secuti. vet. cod. quotq; ante secuti.

Sed me nuda. *Sic vet. cod. alii, sed mea nu-*
da fides. Ita etiam videtur legendum apud Ti-
bullum lib. 4.

Te Mesella canam, quanquam me co-
gnita virtus Terret.

non quanquam mea, ut vulgò legitur. sic etiam
superius emendavimus, me primùm regia
mundo Imposuit: cum antea legeretur, mea
primum.

Bebryciæ spernendus. *Omnes vulgati, Be-*
bryciæ spernendus adit seu fraude petivit.
vet. cod. Bebryciæ spernendus adi seu frau-
de petivi: & ita à Poëta scriptum est.

Da jungere dona. *Ita omnes vulgati. vet. cod.*
da jungere dextram: utrumq; facilem inter-
pretationem admittit.

Mitescat habenis. *Sic vet. cod. & Argentor.*
Interpres verò cum reliquis vulgatis, mitescat
harenis: malè.

Ignescit opertis. *vet. cod. ignescit apertis.*

Haud tali vos tempore. *Sic vet. cod. alii,*
haud alio vos tempore. & pro obsidet, vet.
cod. affidet.

Jamq; virum. *Ita vet. cod. alii, namq; virum.*
Lugdun. & Argent. cumque virum trahet ipse
chalybs: nullam lectionem satis intelligo.

Insci-

Inscius astus. *Liber manuscriptus, inscius acti; quo etiam in exemplari versus ille:*

Ergo nec his nostris deerat labor improbus actis.

desideratur: videant doctiores si tunc Valerianus.

Fare tuis. *Sic vet. cod. alii, fare avidis.*

Via decolor. *Ita vet. cod. alii, via discolor.*

Æthera versat. *Sic omnes vulgati. vetus codex, æthera vestit.*

Patitur convivia. *Vet. cod. potitur convivia. Ter. Adelp. patria potitur commoda. Pacuvius Iliona: Usi onere, credo, sceptrum patienter poti.*

Choassen. *Vet. cod. Choaspen apud Tibulum quoque lib. 4. vel Regia lympha dyaspes. docti quidam legunt; vel Regia lympha Choaspes.*

Hic fegnior. *Sic Interpres cum Eugentino; quæ vera lectio est. vet. Paris. hæc genitor. vet. cod. genitor sic: absurdissime.*

Unctis. *Lugd. & Argent. vinctis, alii, victis. vet. cod. unctis, rectè: est enim id mollis & enervati animi indicium: sic postea:*

Sed nec sperne virum, & comitis diffide capillis.

quem versus in omnibus libris hætenus desideratum in vet. cod. meo inveni.

Vide lata. *Sic nonnulli libri. vet. alii, viden alta comantem?*

Laxarten. *Lugd. & Argen. laxarten. vet. cod.*

laxasten, consule Hermol. Barbarum in Plinium
lib. 6. cap. 21 & 25.

Pulsantem corpora. Sic Lugd. & Argentor.
cum vet. cod. Interpres autem cum reliquis vulga-
ris, pulsantem cornua.

Adspicit Aega. Vet. cod. adspicit Aetæ:
equè benè.

Num querat? Bonon. nam queror. Lugd.
& Argent. num queror? reliqui, non queror.
vet. cod. num querar? optimè.

Tantus mihi luctus & angor. Sic omnes
vulgati. vet. cod. tacitus mihi lucus & agger.

Et sola vetust. Paris. & sola colimus si gen-
tibus. Interpres cum Lugd. & sola colimur si
gentibus. vet. cod. & sola colimur frigenti-
bus: Interpretis lectionem germanam Poeta esse
credo.

Non tibi Byftonide. Ita vet. cod. reliqui o-
mnes, non tibi Aloydæ.

Fas aliquid nequeat. Ea est scriptura libro-
rum vulgariū. vet. cod. falsa que quæ neque-
am: desistamne, inquit, & fatebor quicquam ef-
se, quod facere nequeam?

Manet accipite ergo. Sic Lugd. & Argen-
tor. alii putant legendum, rerum manet exitus
ergo. vet. cod. rerum manet accipite, ordo:
atq; ita à Valerio scriptum fuisse assero.

Nata juvet. Vetust. Paris. & Bonon. nata ju-
bet. ex litterarum similitudine mendo nato, ut in-
ferius ostendemus.

Phlegreas. Ita Lugd. & Argent. & vet. cod. ac
 vet. Paris. Phlegyas qui: alii, Phlegreas qui
 reddere: æquè absurdè.

LUDOVICI CARRIONIS
 IN SEXTUM LIBRUM VALE-
 RII FLACCI Castiga-
 tiones.

AT vigil iisdem. Utrumq; Paris. cum reli-
 quis vulgaris, at vigil his furiis. vet. cod.
 at vigil hisdem ardet furiis.

Præfensque videri. *Vetus codex. tue-
 ri: quod melius huic loco convenit, ut ut interpre-
 tari volueris.*

Abstineant alienæ à. Ita vet. cod. alii, absti-
 neant alienæ sanguine: malo ut excusum est.

Ideò tantos. Sic omnes vulgati, præter Flo-
 rent. qui cum vet. cod. habet, non illos ideò tan-
 ti: prius magis placet.

Ductorque Colaxes. Lugd. & Argent. du-
 ctorque Coraxes: malè.

Viridemque Maracem. Sic omnes vulgati
 vet. Paris. & cod. vet. miracem. *Interpres legis
 Micaren. quid autem hîc legi debeat, difficile est
 judicare, quando nihil alibi, quod huc faciat, in-
 venia.*

Scutis diffuderis. *Vet. cod. scutis diffun-
 deris: melius.*

Datis Achimeniæ. Ita Lugd. & Argent. vet.

Paris. dat is Achimenix. *Interpres*, Dathina Achimenix. *ut & vet. cod. rectè.*

In arma Daraps. *Vet. cod.* in arma Claraps: idè, *ut ostensum est ex literarum affinitate.*

Rodalo cum fratre Sydon. *Vet. cod.* non Rodalo cum fratre Fidon.

Jacefinaque levo. *Ita vet. cod. alii*, Acefinaque levo.

Cum gente Syenem. *Sic omnes vulgati. vet. cod.* cum gente Sirenem.

Arboris ad summum. *Deest hic versus in libro manuscripto, sed cum omnes editiones eum agnoscant, certè Valerianus esse videtur.*

Cœalex. *Sic omnes libri vulgati. Hermolaus censet legendum Coralii, à quo non ita multum dissentit. vetus cod. legens Coraletæ, quæ vera est scriptura.*

Sub vellere. *Lugdunens. & vet. cod.* sub vullere: *malè.*

Ambenus. *Interpres cum Lugdu. & Argent. ambolus. alii legunt, Ambenus, ut vetust. Paris. & lib. manuscriptus habet.*

Hos super erectam. *Sic vulgares libri. vet. cod.* super aratam.

Aca Baternas. *Etsi ea scriptura, quam omnes agnoscunt, mihi non contemnenda videretur: non potui tamen dissimulare vet. cod. lectionem, quæ talis est:*

Illinc juratos secum trahit Exabater-
nas,

Alii

alii legunt, in se trahit Aea Baternas : iudicent doctiores.

Hiberni qui terga Nox. *Ita vetust. Paris. Lugdun. verò & Argent.* hiberni qui terga Novæ *vet. cod.* hiberni qui terga Noræ. *Sunt etiam qui conjiciant legendū, Tybarni qui terga novem: quorum sententiam hinc rejicio.*

Quosque Tyras. *Ita Lugd. & Argent. Vetust. Paris.* quosque Taras. *vet. cod.* quosque Tarax.

Drangæa Phalanx. *Vet. cod.* Drancæa Phalanx *cujus caussam superius sæpè attuli.*

Vel superas. *Vulgati,* superas Hecaten comitatus in aulas. *Vetus codex,* superas Hecates comitatus ad auras.

Varus. *Ita liber calamo exaratus: alii omnes Vanus.*

Viderat æstas. *vet. cod.* viderat ætas.

Longæva novalia. *Sic codex manu scriptus. Lugd. & Argentorat.* Lagi novalia. *alii. Lagæ novalia. malè.*

Quas Otaces. *Lugd. & Argent.* quas Sotaces: quas Latris agunt *Vet. cod.* quas Otaces, quas Latris, &c.

Notosque refutat. *Vet. Paris.* notusque refutat Argus. *Lugd. & Argent.* notusque refutat Arcus *Interpres,* notusque refutat Angor. *quam scripturam multis asserere conantur Interpres & Sabellicus. vet. cod.* notusque refutat Arcus.

Hic & odoratus. *Vulgati.* Hic & odoratus spiranti crine Michael. *Sabellicus autem putat legendū, spiranti crine Metletæ. vet. cod. odorato spirantes crine Micelæ. quam scripturam etsi nihil inveniam, quod eam adjuvet, ut concinniore tamen exprimendam curavi.*

Doctus & Auchaces. *Vetus cod. Doctus & Auchates.*

Vincula Egyto. *Sic vet. cod. omnes verò vulgati, vincula Cyro: ineptè.*

Cum juga. *Ita liber manuscriptus. alii, cum vada.*

Emoda. *Sic omnes vulgati. vet. cod. Eumeda, quod malo.*

Exomatas. *Sic omnes manuscripti codices. Hermol. & Interpres ex Marcollini lib. 4. reposuerunt, Jaxamatas. Et Vopisci vita Cesarum locum depravarunt, cum Exomatas pro Jaxamatis, substituerunt: negantes interim in veteribus libris aliter quàm Exomatas legi: quam ego scripturam ut antiquam retineo.*

Mefus. *Vet. cod. Mæfus. vet. Paris. Næfus: que scriptura cum locis jam nominatis, non malè congruit.*

Sarmata conti. *Sic vet. cod. & omnes vulgati, Sabellicus tamen conjicit legendum, sarmata canthi: male.*

Aut is apud. *Vet. cod. Paris. cum omnibus vulgatis, Auctus apud fluvios volucrum sonus æthera quantus. Vet. cod. Aut is apud fluvi-*

fluvios volu
unde legedi
Tunc litu
tunc litum
litum con
Typhoea
pator quam
pus, legen
Typhoea
Caspia
Caspia A
Prædam
damque re
Cadit ip
medonid
donis. vet
equi ben
Jamque
usato d
parquam
minat, an
reinererit
placuit
Iovianus, A
legant.
Debeat
Subito
ter jacit.
Vituqu
lores.

fluvios volucrum quatit æthera clamor,
unde legendum conjeci, ut excusum est.

Tunc lituum. *Lugdunens.* & *Argentorat.*
tunc lituum concentus adit. *Vet. Paris.*
tunc lituum conceptus adit. *vet. cod.* tunc
lituum concentus agit. *optime.*

Typhoea reverberat. Ita *Lugdun.* & *Ar-*
gentor. quam lectionem falsam esse ostendit *Inter-*
pres, legens Typhona reverberat. *vet. cod.*
Typhoea verberat.

Caspus *Æcœum.* *Vetus cod. cum Lugdun.*
Caspus *Æcœum.*

Prædamq; relinquit. *Sic. vet. cod. alii,* præ-
damque relinquit: *malè.*

Cadit ipse. *Omnes vulgati,* cadit is Chre-
medonidis. *Sabell. alibi reperit,* cadit ipse Me-
donidis. *vet. cod.* cadit ipse Chremedonis:
æquè benè.

Jamque latet. *Versus hi duo in libro manu*
exarato desiderantur, Valeriani tamen sunt:
quanquam eosdem Mycillus Statio lib. 7. Thebaid
tribuat, an verò ille exemplar habuerit, in quo
eos invenerit, nescio: certè nec Aldi, nec reliquæ
editiones ibi eos versus constituunt: quin liber
Bononiens. Aldinus, & uterque Paris. hoc loco
legunt.

Debeat Oebreus. *Sic vet. cod. alii, Ocheus,*

Subito jacin. Ita omnes vulg. *vet. cod.* gravi-
ter jacin.

Visuque Medontes. *Vet. cod.* visuque Me-
dores. A G r j

Acti sed eum. *Multæ variaque sunt in vulgatis libris lectiones, quarum nulla tamen cum hoc loco congruit: si eam excipias, quam vet. cod. habet.*

Tot Rhyndace. *Cum superius in vet. cod. legatur Rhundace, hic tamen constanter Rhyndace reperio, ea qua dixi Græco cum v. nostro affinitate.*

Candentis carbasa. *Bonomiensis candentis carbasa villi. Vetust. Parisiensis cum omnibus vulgatis candentis carbasa Nili. Vet. cod. splendentis carbasa lini: optime.*

Picto que iuvant subtemine. *Admirabilis est librorum manuscript. non quidem mediæ ætatis, sed vetustiorum in scribendi ratione consensio: nam cum D. Lambinus, homo in veteribus restituendis mirè industrius, apud Horat. Unde tibi reditum certo subtemine parca, meminisset in omnibus codicibus legi subtemine: ita quoque & in meo hoc vet. cod. & in 2 calamo exaratis versum illum Papinii lib. 7. Et rubet imbellis Tyrio subtemine thorax. scriptum inveni Quid? quod Carisius Sosipater lib. 1. instit. Grammat. idem annotat, ut ex eo Pierius in 3. Æneid. observavit: sed & Varro lib. de lingua Latina. 4. de generibus vestium loquens, non aliter quam subtemen scribit, quin & subtemen, non subtegmen: Temen non Tegmen, antiquos scripsisse testes sunt Pandectæ Florentine in*

l. 70. in

l. 70. in principio & § ult. D. de legatis lib. 3. l. 22.
in fine D. de auro, argento.

Proturbans ingerit Sic *vet. cod. alii*, profundens ingerit.

Tegmen avis. *Omnes vulgati*, Id quodque tegmen avis & equi porrecta per armos. *vet. cod.*, Id quoque tegmen equis agitur porrecta per arma.

Vadit equum Ita *vet. cod. alii*, vadit equi.

Tenera liquuntur Sic *Interpres. at Lugd. & Argen.* tenera liquuntur *vet. cod.* tenera liquuntur.

Onchea conto. Ita *vet. cod alii*, ochea.

Deducat ab. *Vet. cod.* deducat ab arbore rami. *vulgati*, deducat ab aere rami.

Ante manu. *Sabel. legit*, Arte manu tacita cui plurima crevit harudo. *alii, ut excusū est.*

Nam fors adjunxit Ita *omnes vulg. vet. cod.* nam fors ita junxit.

En ait. Sic *vet. cod. alii*, Non ait.

Corripit horror. *Vet. cod.* Corripit error.

Magnoq; doloris. *Lugd. & Argent.* acies auget, magnoq; dolores. *vet. cod.* acies auget magnoq; doloris Turbine: *melius.*

Aut claris occumbite *Lugd. & Argent.* aut claris occumbite factis. *vet. cod.* caris occumbite factis. *vet. cod.* caris occumbite natis. Ego verò aut natis aut factis occumbere *Latinum esse non puto: legendum itaque conieci claris occumbite factis. & me-*

am conjecturam inveni à vet. Paris. comprobari.
Parviq; etiam. *Vet. cod.* parviq; viam.

Non usquam videt. *Vulgati omnes*, non usquam videt atque iterum intrat in æquor: quam postremam versus partem multis verborum circuitionibus Scholiastes interpretatur: plerisque de veterum in augurio religione temerè allatis. *vetus cod.* Quem quærit nusquam, videt atque iterum intrat, &c.

Opprimat admittis. *Ita vet. cod. alii*, opprimat amittis: ineptè, ut & quod sequitur.

Genitor inquit. *Vetus cod.* inquit genitor: multò melius.

Hæc saxa relinquunt. *vulgati*, hæc saxa relinquam Martis agros, ubi tam sævi duravimus amne. *vet. cod.* hæc saxa relinquunt Martis agro subitam sævi, &c. in altera earum lectionum facilis error est. Ita enim veteres scribebant, Martis agros ubi tam.

Ipsius Æoliæ. *Ita vet. cod. longè melius, quam ait Interpres*, ipsius Eubææ: aut omnes vulgati, ipsius Euboicæ.

Qui frangere olivo. *Vet. cod.* frangit olivo: ut etiam quidam impressi: istud autem Poëta mutatus est ab Homero id. g.

Arietat. *Lugdun. & Argentor.* arietat canthum. *vet. cod. cum Paris. vetust.* arietat & melius est enim proceleumaticus; ut, labat ariete crebro Janua. *Virgil. 2. Æneid.*

Bella-

Bellabimus. *Ita vet. cod. & nonnulli recentiores: alii, bellavimus: male.*

Ductantem cornua. *Vet. cod. ducentem cornua.*

Inque labantis equi. *Lugd. & Argentor. Inque labantis equi tendentem frena Cenhippen. utrumq; Paris.* Inque labentis equi tendentem frena Nesippen. *vet. cod. Illabentis equi tendentem frena & Henippen; optime.*

Nutuq; cadens. *Vet. cod. nutuq; carens.*

Rapturus ab agmine. *Lugd. & Argent. rapturus ab ingvine: male.*

Neq; tela cavere. *Hos versus è quibus Interpres se expedire non potuit, tacitus praterit. Omnes vulgati, neq; peste recinctos Tela, sed implicitos, miseraque in peste revinctos. vet. cod. neq; cura cavere Tela, sed implicitos miseraque in veste revinctos: optime. Illarum autem vocum, pestis & vestis, in se transmigratio frequens est. Exemplum unum adducam ex Paucuvii Nyptris:*

(tulit
Barbaricam vestem navibus nostris ob-

Nova figura factam, commissam infabre.

Sic ibi vet. cod. at in vulgatis Nonii Marcelli libris, versus hi duobus in locis ita leguntur.

Barbaricam pestem Sabinus nostris, &c. inepte.

Constrictos excipit. *Sic omnes vulgati. vet. cod. constrictos accipit.*

Ac feras aperit. *Vet. cod.* feras aperit. *se-*
quenti verò versu, Increpat & feris. *Vet. cod.*
 increpat, & favis; bene.

Inter regia. *Vet. cod.* inter egentia prius
 malo.

Illius ad flatus: *Vet. cod.* illius ad fremi-
 tus.

Alligat ignis *Cod. Bonon. & Venet.* alligat
 ingens. *manuscriptus,* alligat igni Cuncta so-
 por: melius.

Medio quam sistet. *Sic Interpres. Lugd. &*
Argent. medio quæ stare. *vet. cod.* neque
 quæ medio stet: *optimè.*

Atq; prior. *Vet. cod.* ac prior hanc: *elegant-*
tius

Dedit ecce decus. *Vet. cod.* dedit acre
 decus.

Alienae cura. *Vet. cod.* alieni cura. & sic
 legi debet.

Ignava sedes. *Vet. cod.* ignara sedes. *utrum-*
que admitti potest

Dicage tu veri. *Vet. cod.* dic age tuque
 feri.

Spirantis acerbi. *Malè quidam legunt,*
 spirantia cervi. *ut Argent.* chlamis ardet pro
 arcet.

Non pascua. *Diversissimè versus hic in*
omnibus legitur & interpungitur. Lugd. & Ar-
gent. non pascua nec bos. Hic tibi noctur-
 nis

In Va
 nis mitte h
 verò Paris.
 nocturnis
vet. cod. n
 eturnis, mi
 Et laxis.
 Modo la
 leta citati
 to melius.
 porrig
 arvo.
 Et zach
 Lugd. &
 tem pede
vet. c. ut ex
 Cassa fr
 Leta b
 leta hom
 Euritus
 putat legen
 prima liter
vet. libris,
 tas. et it a
 primis
 reptus.
 At Lat.
 Zetemq;
 fugat, in
 Vidit. *vet*
 tum cura
 Quod

nis mitte hæc simulachra rapinis: *utrumque*
verò Paris. non pascua nec bos. Hic tibi
 nocturnis mitte hæc simulachraque Panis.
vet. cod. non pascua nec spes Hic tibi no-
 cturnis, mitte hæc simulachra repinis.

Et laxis. *Vet. cod.* & lapsis.

Modo læta Cyteis. *Omnes vulgati,* modo
 læta citatis. *vet. cod.* modo læta Cyteis: *mul-*
to melius.

porrigit ictu. *Ita vet. cod. alii,* porrigit
 arvo.

Et zachorum & phal. *utrumque Paris. cum*
Lugd. & Argent. & zacorum & Palcen pedi-
 tem pedes haurit amastrum. *alii amastim.*
vet. c. ut excusum est.

Cassa frendens. *Vet. cod.* cassa ridens.

Læta bouum. *Ita Lugd. & Argent. vet. cod.*
 læta hominum.

Euritus Exomatas. *interpres, ut sibi constet*
putat legendum esse Axamatas, pro jaxamatas,
prima litera detracta. Ego constanter in vulg. &
vet. libris, & hic & superius invenio Exoma-
tas. et ita planè legendum censeo.

primis ereptus. *Vet. cod.* brevibus præ-
 reptus.

At Latagum. *Omnes vulgati,* Ablatacum
 Zetemq; Daraps; illum exigit hasta Hunc
 fugat, ingenti subitum sanguinis unda
 Vidit. *vet. cod.* At latagum, &c. *ut imprimen-*
dum curavi.

Quod

Tr

Quod funderet arma. *Omnes vulgati*, quod funderat arma Orantesq; viros quam densis susteret armis. *vet. cod.* quot funderet arma, Orantesque viros quam densis sterne- ret hastis: *melius & elegantius.*

Nec sanguine quisquam. *Vet. cod.* nec sanguinis usquam.

Impulit. *Omnes vulg.* Intulit atq; novas egit sub pectore vires. *vet. cod.* Impulit atq; novas egit sua pectora vires.

A Jove. *Vet. cod.* ab Jove. *Sic Æneid.*

Et mi genus ab Jove sommo. *Et in Bucoli- cu:*

Ab Jove principium Musæ. Jovis omnia plena. *Et Calpurnius Ecloga 4.* Ab Jove principium si quis canit æthera, sumat. *& alibi sæpè.*

Undantem cornibus. *Ita vulg. vet. cod.* sudantem crinibus.

Nunc Atinen. *vet. cod.* Nunc Arinen Olbumq; necat, jam faucibus Apren. Et desertus equo Tydrum pedes excidit hasta. *Omnes vulgati.* Nunc Arnem Nolbumq; notat. *i. f. A. & d. e. T.* pedes excipit hasta.

Saturare canes. *Lugd. & Argen.* Saturare canes Schytixque volucres Heu miseri venistis ait. *vet. cod.* Vos Schytix saturare canes Schytixq; volucres Huc miseri venistis ait. *optime. Sic Virgil.* Nô nos aut ferro Schyticos populare penates Venimus.

Caden-

IN VAL
Cadentis
no excusi. at la
bene: vitior
sta: veteres
b utebantur.
bentius, pr
Ciceronem d
Mafinista, p
& oratio
n scribitur
Avito: mu
tuit Jacobus
bus illud Va
Est modus
dius quisqu
dius quisqu
tavi legendi
vet. lib. apud
gunt, formi
bat: quod m
betiata: n. e
at ante M. C
libros conscri
qui sub justin
cap. 30. cu; ve
interpuncta
sistenda sit,
Orthograp
tum Long
mancium

Cadentis acerbat Sic vet. cod & omnes ty-
 po excusi. at Interpres, cadentis acervat: minus
 bene: vitii origine ex litterarum cognatione du-
 cta: veteres enim promiscue & indifferenter v &
 b utabantur. sic in Epist. Plinii male, Celsus Ju-
 bentius, pro Juventius. nominatur & apud
 Ciceronem de Senect. hospes tuus habitus
 Masinissa, pro hospes tuus avitus Masinissa.
 & oratio Ciceronis pro Cluentio Habito
 inscribitur, cum vocari debeat, pro Cluentio
 Avito: multisque aliis in locis, ut eleganter do-
 cuit Jacobus Cujacius acutissimus interpres, qui-
 bus illud Varronis addatur ex Satyra inscripta,
 Est modus matulæ. & c. Cui nihil iucū-
 dius quisquam vivit pro vino nihil iucun-
 dius quisquam bibit: Quo in loco Gifanius pu-
 tavit legendū vno nihil & c. acute. sed hoc contra
 vet. lib. apud Virgil. quoque 12. Aneid. quidā le-
 gunt, formidine crimen acervat: alii, acer-
 bat: quod malo. sed id nemini mirum videride-
 bet: si tāta. n. est v & b quemadmodū dixi. cognatio
 ut ante M. CC. annos fuerint, qui integros de ea
 libros conscripserint: quod testatur Casiodorus,
 qui sub Justino seniore vixit, lib. 1. Instit. diu lect.
 cap. 30. iujus verba. & quod in vulgatis male
 interpuncta sint, & ut omnes intelligant quanti
 facienda sit, Orthographiæ adscribam emendata.
 Orthographos, inquit, antiquos legant, Ve-
 lium Longum, Curtium Velerianum. Ada-
 mantium Martyrium de v & b, ejusdem

de primis mediis atque ultimis syllabis : eiusdem de b littera trifariam in unum posita : & Eutichen de aspiratione. *sed & Focam de differentia generis. quæ prolixius apposui, ut eruditos incitare ad huiusmodi Grammaticos conquirendos.*

Miseræ sensere. *Sic vet. cod. alii. curuæ sensere.*

patrium cervice. *Ita plerique vulgati. eo modo, quo Virg. sacrû tiaram, dixit. vet. cod. patriam cervice. V. apud Iuvenalem.*

Phrygia vestitur bucca tiara.

Tygris agit. *Ita vet. cod. alii. faucia tigris hiat.*

Nec labor assiduus. *Hic versus ab omnibus vulgatis & abest & deest: quem ex vet. cod. Valerio restitui.*

Nigraque evulsam extendit. *Ita Lugd. & Argen. Bonon. verò, magnaque evulsam extendit. Vet. cod. nigraque evulsam tendit.*

Fuga foeda ducum. *Lugd. & Argent. fuga foeda ducû. Vet. cod. fuga torva Ducum.*

Quid fratris meritas. *Lugd. & Argent. quid fratris sævi tunc Iupiter omnia. Bonon. sævi tunc Iupiter omine. vet. cod. ut excusum est: quemadmodum etiam legendum putavit, in novis suis lectionibus doctissimus, mibique amicissimus Canterus.*

Fallere Achivos. *Vulgati omnes, Quo fallere Achivos Quisq; velit; quoq; hunc. vet. cod.*

In Va
od. quo fall
& hunc.
Socias el
turbine g
cod. focias
turpauillu
Serus ll
mzque pl
domæq;
onem pra
Marce
Marce ca
solisque ju
Profert
fert, opta
Vifer
fera Nyct
Mox rapu
paratae
cellus pau
cellii paul
L U D C
IN S

cod. quo fallat Achivos Sic meritos quoque
& hunc.

Socias elementi *Vulgati*, socias dementi
turbine gentes, Erigitur paullum levi. *Vet.*
cod. socias elementi turbine gentes, Erigi-
tur paullumque levi: *melius*.

Serus Iber. *Vulgati*. serus Iber ubi Syndo-
mæque phalangus. *Vet. cod.* serus Iber Esse-
domæq; phalanges. *videat lector utram lecti-*
onem præferat.

Marte carent, *Vetus codex & Bononiens.*
Marte calent: *malè*, ut opinor, sequitur enim,
solisque juvant clamoribus agmen.

Profert mortalibus. *Exemplar Lugd.* pro-
fert, optabilis *cum vet. cod.*

Vt fera Nyctelii. *Lugd. & Argentorat.* ut
fera Nyctelii paullum per sacra resistunt
Mox rapuere Deum jam jam quodcuñque
paratæ. *Interpres & vetust. Paris.* ut fera Ni-
ctelius paullum per &c. *Vet. cod.* Ut fera Ny-
ctelii paulisper sacra resistunt.

LUDOVICI CARRIONIS
IN SEPTIMUM LIBRUM VALE-
RII FLACCI Castiga-
tiones.

Erge ubi cunctatis. *sic vet. cod. at.*
vulgati. Ergo ubi contactis. *Luca-*
nus lib. 2. Pharsal. 2:

Turritaque premens frontem matro-
nacorona,

Translatæ vitat contingere limina plan-
tæ.

Siquis omnino contendet legendum cunctatis, dicit vitæ id irrepsisse ex eorū opinione, qui cunctatis auctore Verrio quem Festus refutat quam cunctatis scribere malunt: atque ita unius litteræ additionem facilem esse.

Nec pereat. Omnes vulgati, Nec poterat quo scire modo. *Vet. cod.* Nec pereat quo scire malo. *Vetust. Paris.* Nec poterat quo scire modo.

Jam jactata toro. *Vet. cod.* Tum jactata toro nimiumque experta cubile.

Levis erigit. *Ita vet. cod. Bonon. verò, Florent. & Paris.* languentes erexit imber. *quidam legunt, erexit imber. sed prima lectio optima est.*

Claresceret aspera. *Sic omnes vulgati habent, præter unicum vetust. Paris. qui legit, clarescant atria: cujus fidei per me derogatum nolo, cum & vet. cod. suffragetur.*

Jam jam vultus *Sic vetust. Paris. cum omnibus vulgaris. vetus codex, nam jam vultus vocesque parantem.*

Sic spreverit. *Vet. cod. ut spreverit.*

Spolium ut vino. *Vetust. Paris.* spolium ut Juno,

Ipsium offerre. *Lugdun. & Argent.* ipsum offer-

IN V
fferre me
etust. Paris
andere l
fferre,
Ac prio
rapuit sup
et. Ac pr
quora pr
Stupet
et Jonio
Argent
stupet lo
berine tu
Præcep
Bon. qui h
estia. vet
nusquam
Quærit
Expleri
requit
Sese fer
Totum
mecum.
Decept
huriata re
Quin il
quo freta
Quod
Sed

efferre meos, atque ipsum pandere lucos,
vetust. Paris. ipsum efferre meos ipsum me
 pandere lucos. *Ita & vet. cod. nisi quod pro*
efferre, legat offerre.

Ac prior. *Bonon. lib.* ac prior Æmonias
 rapuit super æquora prædas Haud ego. *vet.*
cod. Ac prior Hæmonias repetet super æ-
 quora prædas. Haud ego, &c.

Stupet Ioniusque. *Interpres.* nautes stu-
 pet Ionio alto Qui te jam lybeæ tuens. *Lugd.*
& Argent. stupet magis Ionus alto. *vet. cod.*
 stupet Ioniusque magister Qui portus Ti-
 berine tuos.

Præceps subito. *Ita omnes vulgati, præter*
Bonõ. qui habet, præceps subit omnis quam
 ostia. *vet. cod.* præceps subiit, nusquã ostia;
 nusquam, &c.

Quærit ut Ææis. *Vet. cod.* Ææis.

Expleri que nequit. *Vet. cod.* implerique
 nequit.

Sese semel. *Sic vet. cod. alii, sese simul.*

Totum mecum. *Ita vet. cod. alii, tantum*
mecum.

Decepta reliquit. *Sic omnes vulgati. vet. cod.*
 furiata reliquit.

Quin illa sacro. *Vet. cod.* queis illa sacris
 quo freta veneno.

Quod singula. *Vet. cod. sed singula.*

Sed me. *Omnes vulgati, sed me ipsum*

opus & cunctant *vet. cod.* sed me ipsa opus est cunct.

Tu face leiferæ. *Sic vet. cod. alii*, tu face luciferæ. *forte ad Dianam Tauricam respicit.*

Impediat *Vetust. Paris.* ut mea forte Impediat nec me ætati. *Sabellius & Interpres legunt*, nec Ætatis *Lugd. & Argent.* cum recentioribus, impedit, nec enim est tanti. quod scriptura adulterium suum auctore Eugentinum prodit. *vet. cod. habet ut excudendum curavi.*

Amplexumque pati. *Ita libri editi vet. cod.* amplexumque peti.

Festinanque. *Vet. cod.* festinamque.

Duræ cogar. *Vet. cod.* dire cogar comes esse sorori. Et nunc ille sua. *vulgati*, duræ cogar comes ire sorori. Et nunc ille sui. *malè hæserit aruis. Not. cod.* hæserit oris.

Qua rediitq; Bonon. qua redeuntque dies. *vet. Paris.* qua rediitq; dies. *manuscriptus & recentiores*, qua redit itq; bene

Diis nata. *Bonon* ornata malignus. *Sabellius & libri recentiores*, ô nata malignis. *vet. cod.* diis nata malignis.

Quoniam potes. *Sic vet. cod. alii*, quando potes.

Quæque aspera mater. *Ita vetus. cod. alii*, aspera semper.

Ardua amanti *Bonon.* ardua menti *Interpres legit*, arida mens est: quam lectionem omnes libri *vulgati servant.* *vet. cod.* ardua amanti

Da

Da prendere vestes, *Interpres cum Sabellico: redde diem & noctem mihi: da me adprehendere vestes. vet. cod. cum Ludg & Argent.* Redde diem noctemque mihi da prendere vestes. *Vetust Paris* Redde diem noctemque mihi da adprehendere vestes.

Iugulata procorū. *Sic legit Sabellicus. Vet. verò cod. & vetust. Paris. vulgata procorum.*

Dignior: est & Antea legebatur, digniores. *ex quo loco Baptista Pius asserere conabatur, syllabam es, aut breuem aut longam constitui posse: adducto etiam Propertii versu:*

Si puer es, alio trajice tela tua.

Egnatius autem & reliqui recentiores Grammatici. aut ad cæsuram confugerunt, aut versum depravarunt: sed vet. cod. optimè habet, ut excusum est; neque enim es. unquam produci potest. nam apud Propertium ita lego:

Si pudor est, alio trajice tela tua.

cum enim dixisset. An tibi jucundum est ficcis habitare medullis; subjungit; si pudor est, te nimirum ficcis habitare medullis, alio trajice tela tua. Reliqua quæ hic aut Pius, aut Propertii interpretes habent, insulsa sunt.

Infelix obruit. *Ita omnes vulgati. vetus cod. infelix obruit.*

Duras evadere. *Sic emendavi ex vet. cod. cum antea legeretur, diras evadere; quam tamen emendationem abus ex meo manu scripto libro, in suis Conlectaneis sibi asseribit.*

Proclamat neque. *Quatuor hinc versus trans-*
positi sunt, qui ordinem verborum & sensum
perturbant, sic enim vulgo leguntur:

Proclamat neque opem ignoto viresq;
 daturam.

Ac neque tam turpi cessuram semper a-
 mori

Sæpe suas miserè promittere destinat
 artes.

Denegat atque una potius discernit in
 ira.

Aliter sanè in libro manuscripto, multòque emen-
datus & quemadmodum à Poeta scriptos fuisse
non dubito: nam in aliis commodum sensum velle
inquirere, est cum ratione insanire: sic ergo le-
gendi, ut excusi sunt.

Qui nunc est. *Vulgati*, qui nunc est cru-
 delis. *Vet. cod.* qui nunc est primævus.

Tunc poteras. *Bonon.* tunc paterque atq;
 istis. *Lugd. & Argent.* tunc poteras istis juve-
 nem tunc perdere monstris. *vet. cod.* tunc
 poterasque istis juvenem non perdere
 monstris.

Caucaseum. *Vulgati*, Caucaseum tonitru
 nutritaque gramina ponit. *vet. cod.* Cauca-
 seum promit nutritaque gramina ponit.
non ita placet.

Mente dolor. *vet. cod.* monte dolor.

Dat dextram. *Versus hic in omnibus corru-*
ptus est; legitur enim, blandeque pavens
 vocem

vocem Venus ut quam. *vet. co.* Dar dextram
 vocemque Venus blandisque paventem
 Alloquīs.

Hortaturque sequi. *Vet. cod.* Hortaturque
 suis brevibusque insurgere pennis. *alii om-
 nes.* Hortaturque sequi brevibusque insur-
 gere pinnis.

Jamque redire rogant. *Vet. cod.* jamque
 redire volunt.

Haud aliter cæcæ. *vet. cod.* haud alia *Æææ*
 per mænia,

Jamque tremens. *Vulgati,* Jamque tremens
 longe sequitur Venus atque sub altis. *vet.
 cod.* Ipse tremens longe sequitur Venus: utque
 sub altis: *multo melius.*

Expendere pœnas. *Vet. cod.* pendere pœ-
 nas. *sic lib. 1.* jam pendere pœnas Colchida.
 Nō jacet. *Vulgati,* Jam jacet extrema quod
 nunc mihi cuspide cantus. *vet. cod.* An iacet
 externa quod nunc mihi cuspide Cantus.

O ubi Juno. *vet. cod.* en ubi Juno.

Si tamen. *Vulgati,* Si tamen aut superis a-
 liquam spem ponis in ipsis. *vet. cod.* Si tamē
 aut sumtis aliquam spem ponis in armis.

Quantum hic aberis. *Vet. cod.* quondo
 hinc aberis: *reclē.*

Merito morituram. *Ita Lugd. & Argent.
 cum reliquis vulgatis. vet. cod.* merita mori-
 turam.

Perdita abibo. *Vet. cod.* prodita abibo.

Vnquam ego. *Interpres legit.* Vnquam ego si meriti noctisque si immemor hujus. *Lugd. & Argentor.* Vnquam si meriti noctisque sit immemor hujus: *liber manuscriptus.* Vnquam si meriti sim noctis & immemor hujus.

Dulces rapiencia: *Ita vet. cod. interpres.* dulcis rapiencia *Lugd. & Argent.* totiesque ducis rapiencia.

Mihi care periclis. *Sic omnes vulgati. at vet. codex.* iterum carpende periclis.

Liberne fretis, *Interpres legit.* Tibarine fretis jam vultus apertus, in quem locū quacunque inepte pariter & absurdè effutiri poterunt, omnia congesta videas *vet. Paris.* Tibarine fretis jam vultus aperto. *Lugd. & Argent.* Liberne fretis jam vultus apertis. *vet. cod.* Liberne freto jam vultus aperto.

Spesque addidit aura. *Ita Lugd. & Argent.* utrumque autem *Paris.* spesque addidit aula. *vet. cod.* spesque addidit ausa: *optimè.*

Mihi vertite. *Vet. cod.* invertite & pro partim Graium *vet. cod.* parti Graium.

Prosequitur speciosa ducem. *Sic interpres reliqui vulgati.* prosequitur spacioque ducem *vet. cod.* prosequitur stipatque ducem.

Lapsa dies *Vet. cod.* Lassa dies: & attoniti, *vet. c. d.* attonitis.

Effudere tenebræ. *Ita vulgati omnes. vet. cod.* effudere tenebras.

Ex

Exima *Vet. cod. ex una. recte. sequitur enim*
geminos mortalibus ignes, &c.

Et torvo. *Vet. cod. & torvo.*

Incit Æsonides. *Vulgar.* Incit Æsonides
dextrâ atque ardentia mittit Cornua *vet.*
cod. Incitat Æsonides dextram: inque ar-
dentia mittit Cornua.

Nitenten carminis. *Sic alii vet. cod. nitēten*
cornibus.

Tum gleba quatit. *vet. cod. gleba quatit:*
melius. sic ubi alii, dare germina tellus At ve-
ra. vet. cod. daret agmina tellus Adverso.

Recedere cristis. *vet. cod. recedere castris.*

Iamque omnes videre. *vet. cod. omnes o-*
dere.

Medea veneno. *Post hunc versum alius desi-*
deratur, quem ex libro manuscripto reposuimus.
est is talis, Insectâ dederat usufq; armarat in
illos: qui planè cum hoc loco convenit.

Qualis ubi exstimulat. *Comparatio hæc diver-*
sè legitur in vul. Qualis ubi exstimulat mæstæ
Phytigia agmina matris. Ita vel exfectos la-
cerat Bellôa comatos vet. co. Qualis ubi ex-
stimulat mæstæ Phrygas annua matris. Ita:
vel exfectus lacerat Bellona comatos. alii ex
Strab. lib. 2. legunt, Comanos.

LUDOVICI CARRIONIS IN
OCTAVUM LIBRUM VALERII FLAC-
CI Castigationes.

Tu precor hæc. *Vulgati*, Tu precor hæc longæ placidus mox sceptrâ senectâ. *vet. co.* Tu precor hæc longâ placidus mox sceptrâ senectâ.

Prodit medicamina cistis. *vet. cod.* profert medicamina cistis.

Furiarum erecta. *vet. cod. ejecta. Lugdunen. euecta,*

Quem tenet. *Interpres & vet. Paris.* quem tenet extremum conjux ferit irritus Isthmos. *Lugd. Argent. & vet. cod.* Quem tenet extremum conjux ferit irritus Isthmon.

Acta timore gravi. *Vet. cod.* ista timore gravi: & jam jam non ulla, *vet. cod.* jam nunc non ulla.

Satis est vexisse. *vet. cod.* satis est quæsisse.

Virgo iterum notis. *vet. cod.* Virgo novis iterum.

Advocat ultro. *vet. cod.* ac vocat ultro. *elegantius.*

Quem me instante. *Sic omnes vulgati. ad vet. cod.* quem metuis me stante.

Atque effuge raptis. *Hic est postremus versus vet. mei codicis manuscripti, reliqui temporis injuriâ perierunt: quorum jacturam ed levius & æquiori animo patior, quò præclariora ea sunt, quæ nobis seu facta seu Deus aliquis super esse voluit. cum itaque non nisi ab excusis & vulgatis exemplaribus adjuvari possim, unum hæc superest, ut eorum variationes aliquot in locis ostendâ; quod*

quod cum fecero, vela complicabo. & Argonautas
Junoni & Palladi committam.

Terrigenas in fata. Sic Lugd. & Argent.
at utrumque Pariense, terigenas infesta de-
di. male.

Fraudemque fidemque. Ita utrumque
Paris. Lugd. & Argent. fraudemque fugamque.
melius.

Vos ait. Interpres, vos, ait, Æsonidæ. vet.
Paris. vos ait Æsonide. Lugd. & Argent. vos
ait Æsonides. media lectio maxime placet.

Nec tura. Sic scribo: non autem thura. suf-
fragantibus vet. cod. & Grammat. Sospiter enim
Carisius Tus atundendo dictum vult: quamvis
Julius Modestus dicitur in deducat.

Dixerat atque orans. Ita Interpres & ve-
rust. Paris. at Lugd. & Argent. dixerat itque
orans.

Haud ita sed summo. Vet. Paris. haud ita
sed somno. male,

Haud finit, Ita Interpres. recentiores vero,
aut finit.

Nec Murrha. Vet. Paris. nec myrrha cor-
pus Achivi. Lugd. & Argent. nec murrha cor-
pus Achivis.

Haud illa velit. Sic Interpres, Bonon. Lugd.
& Argent. haud ulla velit. Sabellicus, haud
nulla velit.

Hæc committat. Ita omnes recentiores.
Inter-

Interpres, hæc commutet. ineptè. Sic apud Virgilium libro quinto Æneid.

Non vires alias conversaque numina
fentis.

plerique vet. cod. habent commissaque: melius, ut mihi quidem videtur.

Hi reddere. *Interpres legit, his reddere forsan Fas: abeant, Lugd. cum omnibus vulgatis, Hi reddere forsan Fas habeant. prius malo.*

Quid dubitas. *Hunc versum, quid dubitas? heu dure files magnumque minatur. invenio in Parisi. Bonon. & Florent. post illum, decor ille juventæ Interpres verò reiecit post illum, altera prora. Eugentinus in Lugd. & Argent. editionibus omisit, fortassis quia Valerianus non est.*

Tentat &. *In recentioribus vulgatis istud est postremum carmen. in antiquioribus autem sequitur, Mene aliquid meruisse putas? me talia velle. ut ut est, constat sane Poetam morte præventum ultra fragmentum octavi libri nihil scriptum reliquisse: quo magis miror Ioannem Hartungum & 10. & 11. ejus l. bros in Decuria. 2. locorum à se correctorum adducere: cum illi à Valerio Flacco non editi, sed à Baptista Pio ex Apollonio conversi & extremo Valeriani cod. adjecti sunt. optarim itaque eos duos locos sub cap. s. quod continet errata in citando in eadem Decuria ab Hartungo posuit esse.*

Finis Castigationum.

NOMEN-